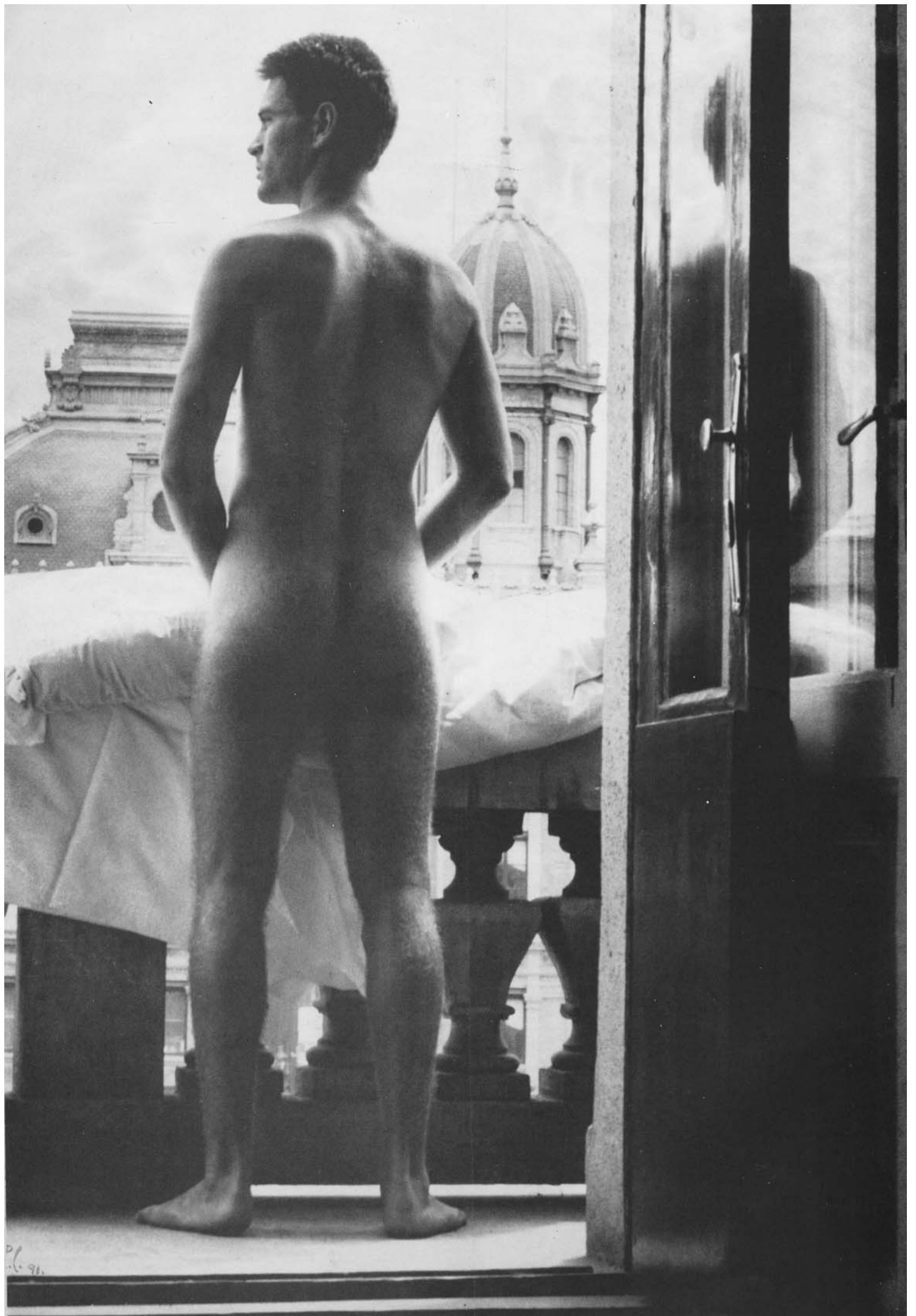

48ft

KOSÁR

1991 OKTÓBER
7. SZÁM

GARANCIÁT AKARUNK!

Terjed az AIDS, nem csillapodik a homoszexuálisokkal szembeni gyűlölet. A nemzetközi leszbikus és gay szervezetek a fertőzés terjedésének a megakadályozása, továbbá a diszkriminációk eltörlése érdekében az utóbbi években világméretű akciókat szerveznek. Az egyes országokban nagy eltérések vannak a homoszexualitás, mint életforma megítélésével kapcsolatban. A legdemokratikusabb államoknak antidiszkriminációs törvényei vannak, máshol börtönnel, sőt, előfordul, hogy halálbüntetéssel sújtják a szexuális másságot.

Napjainkban egyre inkább erősödő törekvés, hogy az országok, különösen az európaiak, összehangolják politikájukat, gazdaságukat; minél közelebb kerüljenek egymáshoz, a határok jelképpé váljanak. Magyarország is mindent elkövet, hogy a fejlett Európához csatlakozhasson. Ennek azonban a gazdasági feltételek mellett nagyon kemény politikai kritériumai vannak.

Ha a különböző országok egyeztetni tudnák elképzeléseiket a homoszexualitásról, ha az alapvető emberi jogok közé sorolnák, hogy minden ember szexuális beállítottságának megfelelően élhessen, akkor ehhez a nyilatkozathoz Magyarország feltételezhetően csatlakozna. Ez egy olyan dokumentum lehetne, amely garantálná, hogy nemi beállítottsága miatt senkit nem érhet hátrányos megkülönböztetés. Nem lehetne a homoszexuálisok elől elzárni bizonyos munkaköröket, nem lehetne nyilvántartásba venni őket, és természetesen uszító cikkek sem jelenhetnek meg a sajtóban.

Úgy tűnik, ez most végre elérhető közelségbe került. Az európai együttműködés emberi dimenzióival foglalkozó moszkvai konferencia, napirendjére tűzte a homoszexuálisok és leszbikusok emberi jogainak kérdését.

Nyilvántartás a homoszexuálisokról

NEMZETKÖZI ÖSSZEFOGÁS SZÜKSÉGES

Küzdenünk kell mindenféle megkülönböztetés ellen

A homoszexuálisok közül kevesen tudják, hogy számukra is milyen fontos tanácskozás kezdődött el szeptember végén Moszkvában. Párizs és Koppenhága után most az orosz fővárosban tartják meg az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet emberi dimenziókkal foglalkozó konferenciáját. A rendezvény szeptember 10-től október 4-ig tart és részt vesz rajta az összes európai ország (Andorra kivételével), valamint Kanada és az Egyesült Államok.

Az ILGA (Nemzetközi Leszbikus és Gay Szervezet) szeretné elérni, hogy a homoszexualitás kérdése is napirendre kerüljön. Ezért levelet küldtek a részt vevő 35 állam külügyminiszterének (köztük Jeszenszky Géának), kérve a meleg és leszbikus jogok el-

ismerését, illetve a záróokmányba történő felvételét és javaslatot tettek egy szövegtervezetre.

Idézet a levélből:

Kedves Dr. Jeszenszky!

Az emberi és alapvető szabadságjogok mindinkább központi kérdéssé válnak. A nemzetközi leszbikus és meleg mozgalom úgy érzi, elérkezett a pillanat, hogy az emberi dimenziókkal foglalkozó tanácskozás foglalja bele megállapodásaiba a homoszexuálisok alapvető emberi jogait. A leszbikusok és melegek joga, hogy mindennemű társadalmi diszkrimináció nélkül élhessenek.

A nemiséget ma már úgy tekintik, mint bármely személyiség elválaszthatatlan részét. Az emberi nemiségnek ugyan azt a státust kell biztosítani, mint például valaki gondolatainak, lelkiismeretének, véleményének vagy éppen politikai meggyőződésének. Ezért tehát az, hogy valaki nemi beállítottsága szerint bármiféle hátrányos megkülönböztetés nélkül élhessen, épp olyan elidegeníthetetlen emberi jog, mint például a szólás- vagy vallásszabadság. Nem létezhet semmiféle alárendeltségi viszony az emberi jogok és alapvető szabadságjogok fontosságában. Ezek elválaszthatatlanok, különös tekintettel arra, hogy senki sem választhatja meg saját nemét, fajtát, etnikai eredetét.

Összefüggésben a fentiekkel mi, a Nemzetközi Leszbikus és Gay Szövetség (ILGA) bátorodunk javaslatot tenni Önnek arra, hogy az alábbi, szöveget az EBEÉ Emberi Dimenziókkal Foglalkozó Tanácskozásának moszkvai találkozásán megvitassák és elfogadják:

A résztvevő államok bármely személy jogát ahhoz, hogy nemi irányultságával összhangban élhessen, alapvető emberi jognak tekintik és lépéseket tesznek annak érdekében, hogy eltörljék és megelőzzék a személyek ellen irányuló és nemi beállítottságon alapuló diszkriminációt.

Kérjük, szíveskedjék ezt a hozzájárulást jóindulattal tekinteni és kedvező utasításokkal ellátni országának képviselőit a moszkvai találkozón.

Támogatását előre is köszönjük.

Tisztelettel,

John Clark, főtitkár

A Lambda Budapest Baráti Társaság szintén csatlakozott a javaslatához, szervezetünk

a magyar homoszexuálisok nevében levélben fordult dr. Jeszenszky Géza külügyminiszterhez, fölhíva a figyelmét a hazánkban tapasztalható jogtalanságokra:

Tisztelt Miniszter Úr!

Hivatkozva az International Lesbian and Gay Association (ILGA) 1991. augusztus 8-án Önnek küldött levelére, a magyar homoszexuálisok a Lambda Budapest Baráti Társaság nevében kérik, hogy a Moszkvában 1991. szeptember 10-től október 4-ig megrendezésre kerülő Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezleten részt vevő magyar küldöttség az ott előterjesztésre kerülő, a homoszexuálisok emberi jogait elismerő javaslat elfogadását segítse elő. A Lambda Budapest Baráti Társaság, mint az ILGA magyar tagszervezete, a javaslatot teljes egészében magáévé teszi és támogatja.

Szeretnénk felhívni a miniszter úr figyelmét arra a sajnálatos tényre, hogy bár hazánkban a homoszexuálisokat nem üldözik, mégis sok diszkrimináció sújtja őket:

– Több munkakör betöltését lehetetlenné teszik számukra (tanári, katonai, stb.)

– kiskorúakkal folytatott szexuális kapcsolat esetén nem azonos a lányok illetve a fiúknál megállapított korhatár (lányoknál 14, fiúknál 18 év).

– Több hivatalos helyen nyilvántartást vezetnek a homoszexuálisokról (Mária utcai Bőr- és Nemikórtani Klinika, erkölcsrendészet, stb.)

– A homoszexuálisok ellen gyűlöletet keltő könyvek, cikkek jelennek meg (Martinkó Károly: Homoszexuális gyilkosok, a „mai nap” 1991. augusztus 28-i számában Illisz L. László Fizessetek című riportja, stb.)

– Egyesületünk semmiféle állami támogatást nem kap, így munkánkat, ami egy több százezer fős kisebbség érdekvédelme, szinte lehetetlenné teszik.

Miniszter úr! Kérjük, hogy ezen a jelentős nemzetközi fórumon, az igazi demokrácia szellemében képviselje a magyar küldöttség hazánkat, és azt az álláspontot támogassa, amely bármely személy jogát ahhoz, hogy nemi irányultságával összhangban élhessen, alapvető emberi jognak tekinti. Támogatását előre is köszönjük.

Tisztelettel:

a Lambda Budapest Baráti Társaság

Megkezdődött a moszkvai találkozó. Heteiken, de lehet, hogy napokon belül eldőli, hogy sikerült-e az áttörés. Ha a nemzetközi homoszexuális összefogás erőfeszítéseit siker koronázza, akkor már csak rajtunk múlik, hogy miképpen tudjuk érvényesíteni a nemzetközi okmányban garantált jogainkat.

NEMZETKÖZI AIDS NEVELÉSI KONFERENCIA

A magyar Hematológiai és Vértranszfúziós Intézet, az egyesült államokbeli San Mateo megye, az Európai Nemzetközi AIDS Alapítvány, az Unesco, az Unicef és az ILGA szervezésében 1991. szeptember 8–11. között Budapesten tartották meg az V. AIDS nevelési konferenciát, amelyen 29 ország mintegy 130 aktivistája, orvosok, pszichológusok, AIDS oktatók vettek részt. A plenáris ülésekhez a romos állapotban lévő udvaron köveken keresztülugrálva, egy piros műanyag zsinórt követve jutottak el a hallgatók. Ezt követően a résztvevők három, egymással párhuzamos szekcióban tartottak előadásokat.

Seattle HIV „Egyeteme” hat egymásra épülő szinten oktatja az önkéntesen jelentkező fertőzötteket. Ezek a foglalkozások felölelik az immunrendszer szerkezetét és működését, a mozgáskezelés és a táplálkozás jelentőségét, a kezelés szükségességének meghatározását, az ismert gyógyszereket.

Az atlantai előadó a HIV-pozitív gyermekek kezelésével foglalkozott. Ebből és más amerikai előadók beszámolójából megtudtuk, hogy a HIV-pozitív anyák 85 százaléka HIV-negatív gyermeket hoz világra. Egyelőre azonban a terhesség korai szakaszában nem tudják meghatározni, hogy melyik gyermek születik negatívnak és melyik fertőzöttnek. A HIV-pozitív nők joga, hogy eldöntsék, világra hozzák-e gyermeküket, vagy meg akarják szakítani a terhességet. A döntés után egyik, vagy másik irányba dolgozó teamek segítik a döntések felülbírálás nélküli megvalósítását.

Az AIDS egyértelműen a HIV-fertőzés következménye, amely bizonyos feltételek teljesülése esetén vezet a betegség kialakulásához. De addig 7–10 év tünetmentes szakasz, majd enyhe tünetek stádiuma (pre-AIDS) következik. Ez utóbbi néhány hónaptól néhány évig tarthat. Mindezek alapján a legfontosabb teendő a fertőzés megelőzése. Göteborgban a Madonna program keretében diszkoprogramokon osztogatják a védelmet jelentő kondomot. Párizsban az utcai fiatalságot látják el időnként a védelmet jelentő gumival. A magyarországi előadók a lakossági felmérésekből mintegy 20%-nyi kondomhasználatról tudtak beszámolni, ami az USA 80–90%-os kondomhasználatától igencsak elmarad.

Megszólalt egy magnetofon. A plenáris ülésterem hátsó padosrai mögött megjelent egy világoszöld nejlonszákba öltözött, fején csillogó koronával díszített nő. Tetőtől talpig kondomban. Piros, kék, zöld, sárga színűek. Feltáncolt a színpadra, miközben színes kosarából jobbra-balra szórta a hallgatókra a válto-

zatos kiserelésű, szebbnél szebb kondomokat. A színpadra érve a zene elhalkult, majd elhallgatott és a washingtoni AIDS oktató bemutatta a zsákjában rejtőzködő további fertőzésvédő eszközöket és azok használatát. A dentem a fogínyt védi a nyílások csokolgatása, nyalogatása során. Az egy ujjat vagy mind az öt ujjat védő kesztyű a nyílásokba kézzel való behatolásnál védi a kezét, illetve az üregek falát a körmöktől. Ahhoz, hogy a gumi méginkább testérzést adjon, felvételekor alá is érdemes egy kis vízdékony csúsztatószer tenni. Mivel akár az amerikai KY csúsztató is igen drága, javasolta, vízzel hígítsuk háromszorosára. A kondom végén akkor is fogjunk össze egy ujjbegynyi légmentes tasakot, ha eredetileg a tasakot nem alakították ki benne. Ez a váladék összegyűjtésére szolgál.

Jonathan Mesonger a San Mateo-i AIDS program (Kalifornia) koordinátora igen aktív fellépést javasol az alkalmi fertőzések leküzdésére. Őt-hat képzett aktivistával együtt felkeresik esténként a meleg találkozóhelyeit és szinte az utolsó pillanatban akadályozzák meg a kondom nélküli közösüléseket. Megrohamozzák a meleg strandokat és a közösülésre csábító erdszéléket, bozótokat. Elmondása szerint ezt az erőszakos tanácsadást szívesen fogadják mindenütt. A meglepetés újdonsága tetszést és együttműködést vált ki.

Az angol illetékességű nemzetközi PANOS Intézet és a WHO adatai szerint Magyarország a szexturizmus középpontjává vált. A világ minden részéről érkeznek homoszexuális és heteroszexuális kalandra éhes turisták, ismerve, hogy hazánk a környező kelet-európai országokkal az alacsonyan fertőzött országok közé tartozik jelenleg. A keletről, délről vagy még távolabbról idemenekültek a piac kínálatát igen változatosá teszik. A hazai kondommentes szex gyakorlata – 100 személy közül legfeljebb 20 használ kondomot – fokozza a vonzást. New York-i, San Francisco-i szakértők elmondták, hogy a jelenlegi magyarországi helyzet hasonlóképpen alakult. A relative alacsony fertőzöttségre való tekintettel az egészségügyi hatóságok, társadalmi szervezetek, homoszexuális szervezetek nem tartották szükségesnek a lakosság részletekbe menő felvilágosítását, nem látták előre a közeledő veszélyt. Azt hitték, hogy a fertőzési hullám lecsengőben van, esetleg magától is kimúlik. Az eredmények ijesztökké váltak. Rohamosan növekedett a fertőzés úgy a homoszexuális, mint a heteroszexuális lakosság körében, mággal hozva ennek egészségügyi, szociális, az

előítéletekből és félelmekből is származó vonzatait.

A túlnyomóan amerikai előadókat tömörítő konferencia aggodva kérdezte a magyar hatóságok képviselőit: van-e, és ha van, milyen elképzelésük van a lakosság megnyerésére, felvilágosítására, az együttműködés elérésére. Nem ijesztgetés – mondták –, hogy a 24. órában vagyunk. Most, amikor az ismert fertőzöttek száma 260 – ez a statisztika szerint azt jelenti, hogy ténylegesen ennek kb. négyszerese a valóság, amikor az eddig megbetegedettek (kb. 60) nagyobb része már meghalt, nem nyugodhatnak bele, hogy a fertőzési hullám ezeket a számokat nagyságrendileg túllépje, tízszerese vagy százszorosa legyen a jelenleginek. Amerikaiak, angolok, franciák és az anyagilag tehetősebb nyugati országok programok során ajánlják esetleges csekély alapítványi támogatással együtt, mert érzik, hogy az újabb fertőzési hullám elsöpörné a gyenge gazdasági alapon álló kelet-európai demokráciát. Érzik, hogy egy új európai forrás fellángolása az ő eddigi eredményeiket is veszélyeztetné a fertőzés elleni küzdelemben.

Ha egy gazdaságilag erős állam, mint az Egyesült Államok, egész társadalmát, egészségügyét, nem kevésbé a kezdetben fertőződő homo- és biszexuális tömegeit mélyen érintette az egyre növekedő fertőzési hullám a nyolcvanas évek közepén, vajon hogyan reagálna erre a gyenge gazdasági lábbon álló, a demokráciát csak hírből ismerő ország, ahol az elsősorban érintett kisebbségek még nem szerveződtek olyan erőkké, mint ez az Egyesült Államokban tapasztalható?

A HIV-fertőzés és az azt követő AIDS-esetek számának jelentős növekedése az egész társadalom, de leginkább a homo- és heteroszexuális társadalom katasztrófáját fogja jelenteni. Bár a fertőzés jelenleg a fejlett országokban a társadalom heteroszexuális részében szaporodik túlnyomórészt, még mindig a homo- és biszexuálisok közül kerül ki a legtöbb fertőzött. Ez különösen érvényes Magyarországra, ahol a fertőzöttek 70–80%-át ők képezik.

A konferencián az AIDS nevelőmunkában jelentős szerepet játszó homoszexuálisok ellen fellángoló gyűlölet, az isteni büntetés az „erkölcstelen életmód” miatt sokat segített a fejlett nyugati államokban a mozgalom egységének kialakulásában. A kérdés számunkra, magyarok, ezen belül homoszexuálisok és heteroszexuálisok számára csak egy lehet: vagy összefogunk, vagy mindannyian a legborzalmasabb körülmények között pusztulunk el; közvetlenül a kialakult betegségben vagy az

ekörül fellángoló kisebbségi harcokban, gyűlölködésben; a gyermekek 6 éves kor alatt, a felnőtt lakosság döntő többsége 20 és 40 év között, férfiak és nők egyaránt. NE legyen igaz ez a cassandrai jóslat!

Az általános iskola felső tagozatától kezdve minden gyermeket, fiatalt, szexuális képességeinek teljében lévő férfit és nőt meg kell tanítani a biztonságos szex, a safe sex szabályaira, a kondom használatára. Az egészségügyi hatóságok, dr. Vass Ádám a Népjóléti Minisztérium, dr. Füst György a Hematológiai Intézet részéről őszinte együttműködési készséget mutatott a veszélyeztetettekkel. A fiatalok szexuális nevelésében kikérik véleményüket. Mindezekről beszámolunk az első egyeztető tárgyalások után.

Úgy tűnt, sikerült megértetni a magyar egészségügyi hatóságok képviselőivel, hogy az AIDS terjedésének megakadályozásában csak a baráti meggyőzés, a fertőzöttek együttműködése, a lakosság felvilágosítása – mind a szexuális valóság elfogadása, a homoszexualitás egyenjogúsítása, mind a fertőzés megakadályozása vonatkozásában – segíthet, az erőszakos szűrővizsgálatokkal, berendelésekkel, megfélemlítésekkel szemben. Ha a homoszexuális nem fogja kivetettnek érezni magát, akkor, ha fény derül arra, milyen szexuális életet él, ám nem kell félnie a társadalom repressziójától, ha esetleg kiderülnek az általa nem befolyásolható, de általa nem is választott szexuális szokásai, akkor könnyebben rábírható a rendszeres szűrővizsgálatokra is.

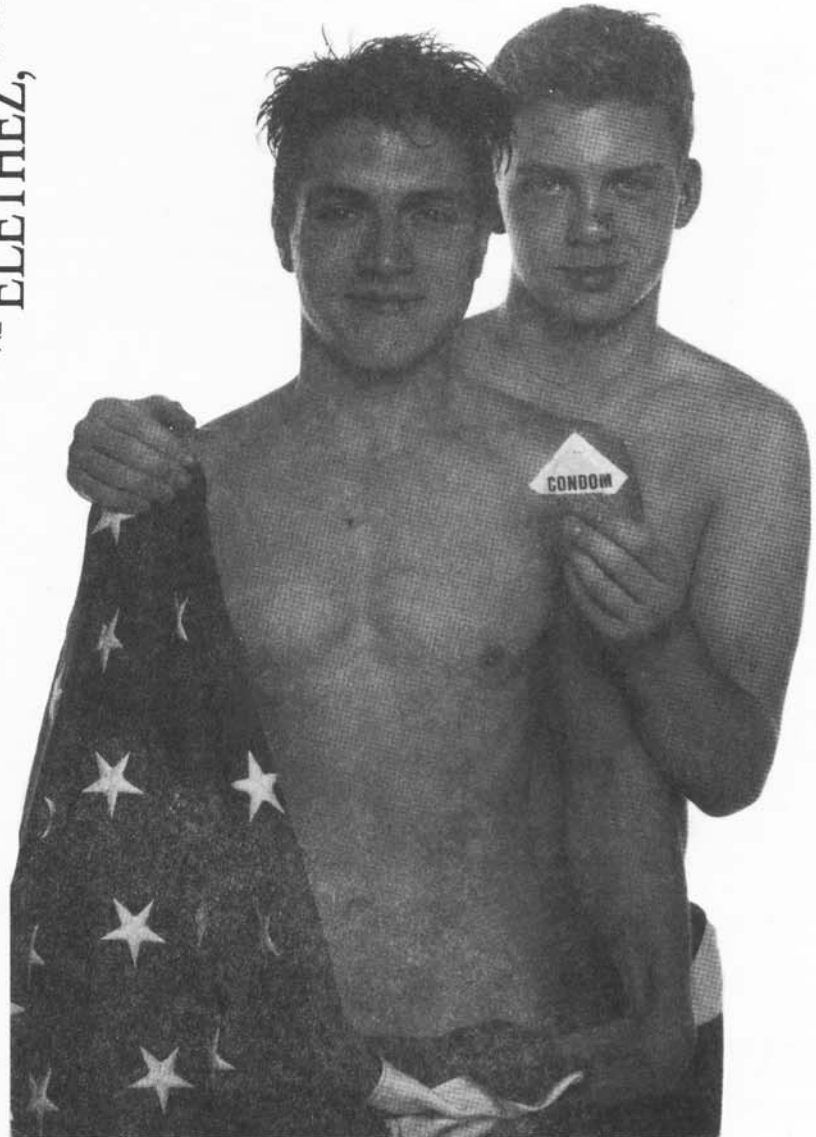
A fertőzés megakadályozásában, mint a nyugati előadók rámutattak, az önkéntességnek döntő szerepe van. A társadalom számára nem az a fontos, hogy ki a fertőzött, hanem az, hogy ha már fertőzött, akkor úgy élje szexuális életét, hogy azzal másokat ne fertőzzön és a saját egészsége érdekében tartsa be azokat a immunrendszert erősítő javaslatokat, amelyek életét meghosszabbítják, esetleg megakadályozzák, hogy a fertőzésből valaha is betegség legyen. (Mindezekről a lehetőségekről később a Mások hasábjain részletesebben is beszámolunk.) Ezenkívül legyen a HIV-fertőzöttek egy, az ő bizalmát élvező orvosa, aki eldönti, mikor kell először gyógyszert szedni és aki állandóan tanácsaival segíti életét.

Jeff Bulp San Francisco-i farmakológus beszámolt mindazokról a hatásos gyógyszerekről, amelyeket az Egyesült Államokban használnak és amelyek jelentős része – a leghatékonyabbak – hazánkban is elérhetőek. AZT (Retrovir), Didanosine (ddI), Dideoxycitidine (ddc), vagy a kipróbálás alatt levők: D4T, FLT, BI-RG-587, L-gyógyszerek, TIBO vegyületek, U-81749, BUDNJ valamint ezek kombinációi.

A gyógyszerek a vírus életciklusának egy szakaszában kapcsolódnak be és megakadályozzák a következő szakasz kialakulását; így a

AZ ÉLETHEZ,
A SZABADSÁGHOZ,

ÉS A BOLDOGSÁGHOZ VALÓ JOG

HASZNÁLJ ÓVSZERT!

PLUSZ Egyesület – San Francisco AIDS Foundation kiadványa alapján

virusszaporodást. A betegség megjelenéséhez és progressziójához folyamatos HIV-szaporodás szükséges. A szaporodást gátló gyógyszerekkel az immunrendszer romlása lelassítható, így a betegség előrehaladása is. A vírus ellenes kezelés csak kezelés, de nem gyógyítás egyelőre. Azonban a gyógyítást hozó gyógyszerek megjelenését meg kell élni, ebben segítenek a jelenlegi készítmények és mozgásterápiás, diétás, pszichoterápiás és életmódbeli javaslatok.

Az AIDS nevelési konferencia következő vendéglátója 1992-ben Toronto lesz. Remélhetőleg addigra Magyarországon is komoly

felvilágosító mozgalom dolgozik a társadalom minden rétegének összefogásával, amelynek eredményeképpen 100 ember közül legalább 80–90 kondomot használ minden közönségalkalmával és a lakosság utánpótlása csak biztosan nem fertőzött személyek révén valósul meg.

A felvilágosító munkában a Lambda Budapest Baráti Társaság aktívan részt kíván venni. Ehhez mindazok jelentkezését kérjük, akik szívesen együtt dolgoznának velünk. A jelentkezést írásban kérjük a szerkesztőség címére illetve postafiókjára.

dr. Bokor Péter

1927!

Az egész görög-szobrászat néma ékesszólással mondja ki, hogy a férfiakat szebb mint a női. Vagyis a görögök évezredekkel ugyanarra az eredményre jutottak, mint a XX. századbeli modern esztétika, melynek legnagyobbjai az 1914-ben rendezett körkérdés alkalmával szavazással állapították meg a férfiakat szépségtöbbletét a női akt poétikája felett.

A görög szobrászat közel 2,000-nyi szoborkontingensében alig másfélszáz női akt szerepel. Ez a szobráskultúra ösztönösen a homoszexuális férfideál egyik poláris típusát mondotta ki a »Tövis-

27

kihúzó fiú» gyengéd szobrában, amely a fiútest lányos nüenceát, a kamaszkor szűzi üdeségét hangsúlyozva a mai kor közkedvelt *suhanc-típusát* öntötte márványba. A homoszexuális ideál másik típusát, az *atléta-típust* a római szobrász vésője mintázta meg a belvederi gladiátor trapézvonalú alakjában. Ez utóbbiban a kifogástalan anatómiai szépség, a görögben az erő és gyöngédség harmóniája, az egyikben az izompompa, a másikban a grácia a döntő...

Hogy a görögök mennyire programszerűen igyekeztek a széptestű fiúkat kitenyészteni, arra jellemző, hogy szép fiúk nemzése végett Castor és Pollux, Hyakinthos és Apolló képei díszítették a görög hálószobák falait. Nem volt ritka eset, hogy a férj, ki nem bízott magában, egy erőteljes szép ifjút vezetett nejéhez, hogy szép fiakat szüljön. Archimedes kamé...

A
HOMOSZEXUÁLIS
PROBLÉMA
MODERN MEGVILÁGÍTÁSBAN
Dr. PÁL GYÖRGY
írta

MAI HENRIK ÉS PIA ORVOSI KÖNYVIADÓ
BUDAPEST, 1927.
M. A. T. S. E. N. H. I. A. S. A.
M. A. T. S. E. N. H. I. A. S. A.

Dr. PÁL GYÖRGY

JOBB, HA KÖZÖSEN LÉPÜNK

VI. + 1.

Azok az olvasóink, akik az első számunktól kezdve nyomon kísérik a lapunkban megjelenő cikkeket, biztos emlékeznek rá, hogy szerkesztőségünk kapott egy dorgáló levelet a Homeros egyesülettől. A levél fotókópiáját a júliusi lapszámunkban leközöltük. Mellé tettünk egy rajzos virágcsokrot az elmaradt köszöntő pótlására.

Ugyanakkor egy levelet is küldtünk a szervezet vezetőinek.

Ebből a levélből idézünk:

„A Mások májusi számában terveztük a Homeros Lambda köszöntését, a mozgalom három évvel ezelőtti elindítása alkalmából. A köszöntő már a nyomdában volt, amikor az egyesületekben kitört a főtítár személye körüli botrány. Ezután, lapzártánkat követően, sürgősen új cikkeket kellett írunk és leadnunk. Nem tudhattuk, hogy az események milyen fordulatot vesznek nálatok. Nem a köszöntővel tesszük-e neveltségessé, járátjuk-e le az egyesületet.

A hazai meleg mozgalom történetében meghatározó szerepet játszott Homeros mindenképpen méltatni fogjuk a Másokban. Úgy tervezzük: A jobb, ha közösen lépünk című cikksorozatunk befejező részében részletesen foglalkozunk saját mozgalmunkkal, a Homeros megelőző időszakokkal, a három évvel ezelőtti sorsdöntő eseménnyel, a születéssel, majd a Lambda Budapest színrelépésével. Addig is a Mások júliusi számában küldünk nektek egy rajzos virágcsokrot.”

Ronald Woods a Mások szeptemberi számában befejezte a homoszexuális mozgalom nemzetközi történetét összefoglaló hat részből álló sorozatát. Most tehát teljesíthetjük ígéretünket és közreadjuk a plusz 1-est, vagyis a magyarországi lesbikus és gay mozgalom történetével, a Homeros, majd a Lambda Budapest létrejöttével foglalkozó cikkünket.

A nyugati világ homoszexuális mozgalmairhoz nem hasonlítható módon a magyar gay mozgalom nem tekinthet vissza több évtizedes múltra. Csak 1985-ben született meg egy egyesület létrehozásának gondolata. A leendő szervezet elsődleges célját az alapítók az AIDS elleni küzdelemben jelölték meg. Ez részint a betegség megjelenése által előidézett szükséghelyzetekből, részint pedig abból a megfontolásból adódott, hogy ezzel a jelszóval a lobogóján az engedélyezési-bejegyzési kérelem talán könnyebben átjut a minisztériumi útvesztőkön.

1987 őszére 16 alapító tag gyűlt össze s készített el az alapokmány-tervezetet, melyet az Egészségügyi Minisztériumnak, ezt követően pedig – gondolván, hogy az ügyet érdemben úgyis ott fogják elbírálni – a Belügyminisztériumnak nyújtottak be. A kérelmet egyik minisztérium sem méltatta válaszra, az alapítók egyikét-másikat pedig fél- vagy méginkább egyáltalán nem hivatalosan megfenyegette az Erkölcserendészet.

1987 vége felé a hatalom már annyira félt az alulról jövő kezdeményezésektől, hogy amikor egy újságíró a rádió Esti Krónika műsorában felelőségre vonta az akkori Egészségügyi Minisztérium mikrofon elé állított illetékesét, adjon számot a homoszexuálisok elfektetett beadványáról, az interjúalany nem tehetett mást, mint megígérte utána néz, nem kallódott-e el. Az újságíró karakán módon, mintegy ultimátumként – ha jól emlékszem – egy hetet adott az illetékesnek erre az utánanézésre.

Az elkallódottnak hitt kérvény rövid idő alatt előkerült. A B.M. pedig váratlanul engedélyezte az egyesület megalapítását.

Az akkori törvények értelmében országos egyesület működése felett az illetékes szakminisztérium volt hivatott elvi felügyeletet gyakorolni; ezt esetünkben az alapítandó egyesület AIDS-profilja miatt az Egészségügyi Minisztérium vállalta magára – „természetesen” egy fillér anyagi támogatás nélkül.

Ezidőtájt, méginkább 1988 elején a sajtó soha addig nem tapasztalt szimpátiával foglalkozott az alakulóban lévő homoszexuális egyesülettel. Mindenki úgy érezte: ez az első igazi jele a hatalom meggyengülésének. Hogy a bukását minél jobban sietessék, amit kisebbségekről, a szerveződési és sajtószabadságról mondani akartak, azt mind az alakulóban lévő homoszexuális szervezet ürügyén tették meg. A rádió 168 óra műsora, amelyik abban az időben még sokkal hallgatottabb volt és szerepe a közéletben még fontosabb volt, 1988 tavaszán nem egy, hanem több riportot is leadott ebben a témában. Kommentálták a telefonon érkezett megjegyzéseket is a műsor végén a szerkesztő egy korrektszót foglalt adott.

Akkortájt, 1988 tavaszán jó volt érezni, hogy nemcsak saját szervezetünk létrejöttében munkálkodhatunk, de az értelmiség, a sajtó egésze élharcosnak is tekint bennünket.

Kelet-Európa első legális, bejegyzett „lesbian and gay” egyesülete, a Homeros-Lambda 1988. május 8-án alakult meg, ünnepélyes külsőségek között az elegáns Rege szállóban. Köszöntő beszédet mondott többek között az azóta elhunyt Jean-Claude Letiste, az ILGA akkori főtítkára. Az ezen a napon beiratkozottakkal együtt az új szervezet 84 tagot számlált. Határtalan volt a kezdeti lelkesedés. Az első és legnehezebb feladatok egyikeként irodahelyiséget és klubot, valamilyen „főhadiszállást” kellett keresnünk. Sarokház... Somfa... cukrosbácsi-korunkban biztosan meghatottan emlékezünk majd ezekre a helyekre. A csak átmeneti megoldást nyújtó kísérletek után 1989 koratavaszán nyílt meg a sok egyesületi vihárt megért Lokál. A két évvel ezelőtti viszonyok tükrében ez kétségtelenül nagy fegyvertényt, – s az addig monopóliumhelyzetben lévő Egyetemen szemben a me-

legek számára alternatív szórakozási lehetőséget jelentett.

A Homeros-Lambda már hazai bejegyzését megelőzően kérte felvételét a ILGA-ba, s ez az elkövetkező időszakban a magyar gay mozgalomnak, ha ez nem hangzik nagyképűen, a nemzetközi homoszexuális politikába való bekapcsolását jelentette. 1987. november 7-én (a fiatalabbak kedvéért: ez akkoriban még pirosbetűs ünnep, így munkaszüneti nap volt) Budapest adott otthont az első Kelet-Európai Regionális ILGA-Konferenciának, kelet-német, csehszlovák és lengyel küldöttek, valamint nyugati érdeklődők részvételével. A következő ilyen jellegű konferenciát is mi rendeztük – már a Lokál helyiségeiben – a következő év áprilisában.

Meleg körökben eseményszámba ment a Karolina úti anonim szűrőállomás megnyitása 1988. október 1-én. Ezzel megtört a rosszhírű Mária utcai műintézet egyeduralma, hála érte a Homeroson túl a László Kórháznak, az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézetnek, valamint a Magyar AIDS-alapítványnak.

Sajnos a Homeros már kezdetben elkövetett néhány olyan hibát, ami a későbbiekben az egyesület – legalábbis átmeneti – „leüléséhez” vezetett. Nem bizonyult célravezetőnek az az elképzelés, ami az első magyar meleg szervezetet az akkori tömegszervezetek mintájára álmolta meg. A taglétszám hamar 5–600 főre duzzadt, a tagság nagy része azonban nem vállalt tevéleges szerepet az egyesület működésében.

A vezetésben is megmutatkoztak bizonyos, a pártállam sötétebb korszakait idéző abszolutisztikus tendenciák, aminek következtében sokan hátat fordítottak a mozgalomnak.

1990 elején egy rebellis, az egyesület vezetési stílusával és addig végzett munkájával elégedetlen csoport kivált a Homerosból, és először csak informálisan, később formálisan és hivatalosan is megalakította a Lambda Budapestet. Az új társaság elsődleges feladatának egy információs és érdekvédelmi célokat szolgáló sajtótermék létrehozását tekintette – ez lett, sok-sok kezdeti nehézség után és ellenére, a Mások.

És most? Hogyan tovább?

Sok minden volna elengedhetetlenül szükséges. Hatékonyabb érdekképviselőt a kisebbségekkel, a másokkal szemben egyre intoleránsabbá váló társadalmunkban, az élettársi jogok hivatalos elismertetése, anti-diszkriminációs törvény; a jelenleginél sokkal jelentősebb lesbikus részvétel a homoszexuális mozgalomban; több kisebb, „szakirányú” egyesület, több újság, még több szórakozóhely... sorolhatnánk.

Perlaki L.

FÉLÁRBOCON A ZÁSZLÓ

HOMOSZEXUÁLIS BÜSZKESÉG BUDAPESTEN

Az alábbi eset még júniusban történt. A cikk szerzőjének szeretettük volna azt mondani: a történet már poros, elavult. Végigolvasva be kellett ismernünk, sajnos nagyon is aktuális. Mindenképpen közölnünk kell.

Egy emlékezetes estén sűrítetten élhettem át, mekkora a különbség: homoszexuálisnak lenni a nyugati világban és nálunk. Résztevője voltam a Los Angeles-i Gay Men's Chorus (Homoszexuális Férfiak Kórusa) budapesti vendégszereplésének, de hamarosan történt velem valami kevésbé kellemes is.

A koncert kezdetén sorban a színpadra érkező, különböző korú, színű, testalkatú énekesek arcán – szinte valamennyiükén – széles és őszinte mosoly. „Mosolyogni aztán tudnak” – súgtam oda egy ismerősömnek. Kisvártatva kiderült, hogy énekelni is. Ha jól emlékszem, két dalt jegyeztek szerzőként az együttes tagjai. Mindkettő a szeretetről szólt, és arról, ami jól ismert fogalom a több évtizedes hagyománnyal rendelkező angolszász homó-mozgalmakban: a „gay pride”-ról. Ezt homoszexuális büszkeségnek vagy öntudatnak fordíthatnánk. A kórus európai turnéja ezt a nevet viselte: „1991 Pride Tour”. Nemcsak a dalok szövege mondja ki, hogy örülünk annak, amik vagyunk, viseljük méltósággal másságunkat, a kórustagok magatartása is ezt sugallta. Ez az öntudat sűrűsödött össze a lelkes hangulatban, ez ívelt át a kulturális többségeken, összekapcsolva előadókat és publikumot: valamennyiünket.

Az est zárógesztusaként a kórus vezetője egy zászlót adott át a budapesti Lambda szervezet elnökének, remélve, hogy azt hamarosan büsz-

kén lengetik majd a magyar homoszexuálisok: felvonulásaikon, fesztiváljaikon. „Hol vagyunk mi még attól” – gondoltam. Az amerikaiak mindenestre megmutatták, hogyan lehetne. Mosolyuk nemcsak nevelés kérdése, nemcsak a „ke-p smiling” beidegződése, hanem az értékét ismerő felnőtt polgár megnyilvánulása. Azé, aki – esetleges nehézségei ellenére – harmóniában él (mert élhet!) önmagával, a világgal. A művészet ereje közösséget teremtett hát. Még akkor is, ha az csak addig tartott, amíg a művelődési háztól egy sarokra utoljára integettünk a Gay Men's Chorus távozó busza után.

Aztán éjjel 1/2 1 körül hazafelé baktatva egy padon ülő 25 év körüli fiúra lettem figyelmes. Ránéztem, rám nézett. Mentem tovább, s azon gondolkodtam, ismerkedjünk-e meg egymással. Miután nem tudtam dönteni, hátra sem kukkantottam, de hallottam, hogy jön mögöttem. Befordultam a sarkon, aztán egy nagy elhatározással visszapillantottam. Nem mosolygott. Köszönt, s magázva az iránt érdeklődött, mi járatban vagyok. Valami villant bennem: „Őn rendőr?!” „Igen” – felelte, s mivel elkértem, megmutatta az igazolványát. Aztán engem igazoltatott, és nehezményezte, hogy nem mentem haza, pedig a közelben lakom. „Miért mennék?” – kérdeztem vissza, értvén ezen, hogy tudtommal nem tilos a séta, és nem kötelező egyenesen otthonunkba térni. „Csak mert olyan furcsán viselkedett” – mondta ő. Ebben nem értettünk egyet, majd megkért, hogy a bérházunkba érvén ne csukjam be a kaput. Mivel e felszólítást nem tartottam szokványosnak, indoklásul hozzátette: „Majd mi vigyázunk a házra.”

Nem lettem nyugodt. Nyomozásba csöppen-tem? Akkor viszont mire volt jó, hogy a „felügyelő úr” aktív részvételével imitáltuk a megismerkedési ceremónia előjátékát? Aligha inkább arról van szó, hogy a borostás rendőrfiú lelkiismeretesen végzi sajátos feladatát: csalétek. Volt ilyen a régi rendszerben, kell lennie (?) az újban is. Meg kell hagyni, udvariasabb volt a fiatalember, mint az elődei. Viszont ugyanúgy, mint ők, nem mondott ki semmit, csak érzékeltetett. Épített a büntudatomra. De miért kellett volna vétkesnek éreznem magam: akkor sem követek el bűncselekményt, ha felhívom magamhoz, hiszen nem fiatalok. Miközben Budapesten erejük és igazuk tudatában, szabadon garázdálkodnak a „buziverők” (nem utolsósorban a hozzám hasonlóan gyáva homoszexuálisok révén), civil ruhás ifjú rendőrök büntetlen homókat „cserkésznek be”. Persze nem történt semmi különös. Nem használt erőszakot, sem durva szavakat. Csak éppen kialakítva majd kihasználva egy, a közlemény által visszásnak tartott helyzetet, a rendvédelmezője, emberi jogaim védelmezője szépen, finoman beletipt az emberi méltóságomba. Az én hibám ennyi, hogy többé-kevésbé hagytam. Így festett a „gay pride”, a homoszexuális büszkeség helyzete 1991 nyarán, Magyarországon. Önkritikusan bevallom, hogy jelen honi állapotainkban fővárosunk utcáin a amerikaiaktól kapott lambda-zászló felszabadult lobogtatására még nem vállalkozom.

Christoph

Uszítás a homoszexuálisok ellen

VISSZAÉLTEK A SAJTÓSZABADSÁGGAL

Nem tűrhattük szótlanul a gyűlöletkeltést!

A mai nap 1991. augusztus 28-i számában jelent meg egy nagy visszhangot kiváltó cikk. Fekete keretben, két oldalon, fotókkal illusztrálva, egy magát Lantosné Petres Zsuzsának nevező homoszexuális fiatalember önvallomása. Fizessetek! Ez a címe. Illisz L. László „csak” lejegyezte. Hadd idézzek a riportból:

„Ha leülök beszélgetni egy fiúval, lehet szó bármiről, csak azon jár az eszem, milyen lehet, ha kilép a gatyájából. Mindenkit meg akarunk kapni, akin nadrág van, és ha nekünk nagyon kell valaki, akkor meg is szerezzük. Olyan szörnyű módon kaptam már meg embereket, hogy azt el sem tudod képzelni. Parkánnal, dolorgánnal tömtem gyerekeket, csak azért, hogy alájuk jussak.

Ha lefekszem valakivel, és utána kilépek az utcára, ballagok húsz métert, és megint rámjön. Gyorsan kerítek egy fiút, aztán megint megyek húsz métert...

De gondolj bele abba, hogy tizenöt év múlva a fiad itt lesz, itt lehet közöttünk. Rá tudjuk tenni a kezünket, és hiszem, hogy ez csak rajtunk múlik. Tudom, ez számotokra szörnyű lehetőség. De törlesztenünk kell. Hiába beszélsz, a lelked mélyén te sem tudsz elfogadni bennünket mindaddig, amíg el nem vesszük a fiadat. Tudom, nem ez a módja annak, hogy elfogadtassuk magunkat a társadalommal, de ez az egyetlen lehetőségünk mindaddig, amíg meg nem változtok. Lehet, hogy azért nem tudtok bennünket szeretni, mert veszedelmesek vagyunk. Fenyegjük a fiaitokat. Rengeteg gyereket megfogtam strandon, gőzfürdőben. Miért ne tegyek rosszat a családjuknak?! Fizessetek azért, mert nem ismeritek el a másságunkat! Csak azt adjuk vissza, amit kapunk. És hidd el, nem csak én gondolkodom így. Ha most innen elmegyek, még legalább három fiúval összefekszem. De lehet, hogy ötten. Szeretném, ha halálomig még ezer ember kifordulna alólam. Igyekezni fogok, hogy legyen köztük legalább ötszáz ránk köpdőső apának a fia. Fizessenek! A pénz csak üres papír, ezért azt vesszük el, ami a legdrágább. A fiaitokat.”

Ez a cikk nem csupán felháborodást váltott ki a homoszexuálisok között. A Lambda Budapest is és a Homeros Egyesület is rögtön tiltakozó levelet küldött Horváth Istvánnak, a mai nap főszerkesztőjének.

Tisztelt főszerkesztő úr!

A mai nap 1991. augusztus 28-i számában jelent meg a Fizessetek című cikk Illisz L. László tollából.

Ez az írás nagy felháborodást keltett a homoszexuálisok között. A benne foglaltak hamis színben tüntetik fel őket és tovább szítják a homoszexuálisok elleni alaptalan gyűlöletet.

Főszerkesztő úr! Tudnia kell, hogy Magyarországon több százezer homoszexuális él. Ezeknek az embereknek a nagy többsége becsületes és törvénytisztelő, csupán szexuális orientációjukban különböznek a többségtől. Évek óta küzdenek azért, hogy a társadalom egyenrangú tagjai lehessenek, hogy semmiféle diszkrimináció ne sújtsa őket és hogy végre előléphessenek abból a rejtőködd életmódból, amit ezidáig folytatni kényszerültek.

Egy ilyen szenzációhajhász cikk alkalmas arra, hogy hazánk egy nagyon jelentős kisebbsége ellen hisztériát keltsen és harcukat az őket megillető emberi jogokért akadályozza.

A Lambda Budapest Baráti Társaság nevében tiltakozunk az ilyen megnyilvánulások ellen és kérjük, hogy tiltakozásunknak lapjában helyet adjon.

...

A mai nap a szeptember 12-i számában korrekt módon közölte a tiltakozó leveleket, hozzáfűzve a maga csipkelődő megjegyzéseit.

Mi teljes mértékben egyetértünk a sajtószabadsággal és azzal, hogy mindenki elmondhassa a saját véleményét. Azonban ahhoz, hogy a közvélemény ne torzuljon egyik vagy másik irányba, az kell, hogy minden információt megkapjanak az emberek és maguk szűrhessek ki az igazságot. Ezért mindent el fogunk követni, hogy a számunkra elérhető fórumokon megismertessük a kívülállókkal, mit jelent valójában ma Magyarországon homoszexuálisnak lenni.

Láner László

Kellemes, frissítő szellő borzolta a haját, ám a fiú a természet e spontán figyelmeisége ellenére sem érezte jól magát a parkban, mivel tudta, hogy a kollégái bármely pillanatban felbukkanhatnak, hiszen munka után rendszerint benéztek az ottani sörözőbe. Ő balga mégis mereven állt az ösvényen, és naívan várakozott, pedig az óráján a percmutató jócskán túllépett a megbeszélte időn, s immár a napot is nyugodni küldte. Biztosan közbejött Lacinak valami, gondolta Zoli, ezért késik.

Lassan maga is beleolvadt a szürkületbe, fáradtan, de még mindig optimistán feszített a telefonon egyeztetett, szénaillattól prüszkölő helyen, s végül észrevette, hogy rajta kívül ácsorog még valaki a bánatos ösvényen. Kezdetben nem fordított különösebb figyelmet az illetőre, ám minél inkább valószínűsíthette a délutáni randevú meghiúsulását, annál többet törődött a kölyökképző, nyurga fiatalemberrel, akinek a mozgékonyága egyenes arányban nőtt a csillagok, illetve a közeli lámpa fényének erősödésével.

– Szervusz – szólította meg Zolit az est beálltával az ifjú. – Ráérsz?

– Szia – mondta a másik. – Rá.

– Gondoltam, mert harmadik órája figyellek, s azóta nem mozdultál innen.

– Egy barátomra vártam.

– Meghívhatlak egy sörre?

– Hát, nem is tudom – hebegte a fiú, mivel sejtette, hogy a Liget sörözőbe szóla meghívás, ahol könnyen ismerősökre találhat. – Nem szeretem a sört.

– Akkor meg üljünk be a kocsimba, s dumáljunk egy kicsit. Benne vagy?

– Jobb ötletem nekem sincs – vont a vállát Zoli, és sokat sejtető bizsergést érzett az ereiben, míg az autóhoz sétáltak.

– Mellesleg Dezsó vagyok – nyújtotta a kezét a fiatalember, mikor egymás mellé huppantak az ülésre.

– Zoli.

– Miről akarsz társalogni? – kérdezte kajánul a csinos arcú srác, és megszorította Zoli tenyerét. – Tán a homoszexről?

– Miért ne?

– Jobbat tudok – mondta mosolyogva Dezsó. – Ne beszéljünk róla, hanem csináljuk. Mit szólsz hozzá?

– Oké – egyezett bele a fiú, s Dezsó szája máris az ajkára tapadt.

Forrón, szenvedéllyel csókolóztak, s ezalatt mindkettőjükben vér-

ESKÜSZÖM

től dagadt a férfias büszkeség, ami arra készítette őket, hogy lazítsanak a feszes nadrágon.

Alaposan elmerültek a testi szerelem különböző formáinak gyakorlásában, nyelvükkel felváltva ízlelték az erekció nyújtotta örömet, s a mámor közepette Zolinak meg sem fordult a fejében, hogy a későbbiek során e kalandja miatt problémája lehet. Biztonságban érezte magát a Lada zárt terében, ám másnap valahogy mégis néma zűrzavar vette körül, és ezt nem csupán a véletlennek köszönhetette.

Már kora reggel azzal kezdődött a napja, hogy a munkatársai nem fogadták a köszönését, s ha teheték, messze elkerülték a társaságát. Az egész műhely ellene volt, de egyetlen kollégája sem fedte fel az ellenséges viselkedés okát, s Zoli mindaddig sodródott a lehetséges magyarázatok árjával, míg magához nem kéréte az MSZMP-tagságban megöszült üzemvezetőt.

– Üljön le, fiatalember – mondta a Szabó elvtársból úrrá avanzsált, kék köpenyt viselő férfi. – Tegnap maga korábban elment, ugye?

– A többiek elengedtek.

– Dolga volt?

– Igen.

– Megkérdezhetem, hogy kivel?

– Egy ismerősömmel.

– Férfi ez az ismerőse?

Zolit megrémítette a kérdés, de azért mégsem annyira, hogy elve szítse a nyugalmát, és így indulat nélkül válaszolt.

– Az. De hogy jön ez ide?

– Nos, fiatalember – vicsgott Szabó –, este látták magát, hogy a szemközti park előtt beszállt egy kocsiba, ahol evvel az ismerősével feltehetőleg... Hogy is mondjam? Disznólkodott.

– És?

– A múltkor viszont egy lánnyal sétált karöltve, s erre is szemtanúk vannak.

– És? – kérdezte a fiú, s nevetéskéje támadt, mert a szóban forgó lány a húga volt, aki vidékről utazott a nagyvárosba, hogy meglátogassa.

– Nézze, Zoltán – vont a össze szigorúan a szemöldökét az üzemvezető –, a kollégáival egyetértésben én csak akkor tudom állásban tartani, ha előttem és még két tanú előtt kijelenti, hogy maga normális életet él, és nem biszexuális. Hajlandó erre?

– Ha nagyon muszáj.

– Rendben. Akkor behívom Janit meg a brigádvezetőt.

Mikor a két férfi megérkezett, Szabó úr állva intézte a kérdést az ifjúhoz:

– Szavát adja tehát, hogy normális életet él, és nem biszexuális?

A válaszhoz Zoli is felállt.

– Szavamat adom, hogy normális életet élek, és nem vagyok biszexuális. – Aztán rövid szünet után hozzátette: – Kizárólag a fiúkhoz vonzodom.

K. D.

SÉRÜLT NŐK A KETRECBEN?

Szokratész, Arisztotelész, Tennessee Williams, Oscar Wilde, Truman Capote, Jean-Paul Sartre, Noël Coward, Julien Green, Thomas Mann, André Gide, Christopher Isherwood, Marcel Proust, Emile Zola, Jean Cocteau, Paul Verlaine, Arthur Rimbaud, William Shakespeare, Rainer Werner Fassbinder, Pier-Paolo Pasolini, Luchino Visconti, Franco Zeffirelli, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Csajkovszkij, Leonard Bernstein, Jean Marais, Rock Hudson, Cary Grant, Montgomery Clift, James Dean, J.-C. Brialy, John Travolta, Richard Chamberlain, Tyrone Viktor Vasziljev, Mihail Barisnyikov, Elisabeth Schwartzkopf...

Imponáló névsor, ugye? Hogy miként kerültek egy csokorba ezek a világnagyságok? Úgy, hogy mindannyian „igazoltan” homoszexuálisok. Bizony, a világ szégyényebb lett volna e zenik nélkül, tehát minden korban kötelességünk nevelni a társadalmat a másság elviselésére. Nem szabad engednünk, hogy a társadalom szemléletét elvakítsa pusztán az a tény, hogy valaki homoszexuális, s csakis ennek alapján ítéltessen értékesnek vagy értéktelennek, „sérültnek”, ésemittrekeszse ki, zárja „ketrecbe” a másként érzőket, élőket.

Aki figyelmesen hallgatja a Fővárosi Operettszínházban most bemutatott Broadway-siker, az Őrült nők ketrece musical-változatának szövegfolyamát, tapasztalhatja, mennyire ez a gondolat vezérelte az eredeti prózai mű zenés színpadi átdolgozója, Harvey Fierstein kezét. Zaza dalának szövegét G. Dénes György zseniális fordításában hallhatja a közönség.

A főszereplő Albin-Zaza hitvallásnak is beillő vallomása jelzi, miféle szövegből készült az eredeti darab új librettója. Az alapmű még figyelembe vette a közönség heteroszexuális érzelmét, elvárásait, míg a zenés változat szöveggönyve már nevelni, terelni igyekszik a nézőket a másság elfogadása felé. Albin-Zaza itt már nem csupán ennivalóan

bájos cukorbaba, nem is szánalmas csodabogár, hanem szexuális hovatartozását, s ahhoz kötődő életformáját nyílt bátorsággal, felemelt fővel vállaló, értelmes-öntudatos lény. Míg a prózai alapműben egyetlen „fajéjűt” (Dindon képviselőt) tör be Albin, addig a zenés változatban a nézőtéri „fajéjúkkal” is harcba száll.

Figyeljük a különbséget: a prózai változatban Zazát mindvégig női ruhában láthatjuk, s bár tudjuk, hogy anyakönyvileg férfi, ilyen öltözékben mégis könnyebben fogadták el a nézők George házastársas-

ként. A zenés változat merész továbblépése: kettejük párosa többször látható a színen meghitt pillanatokban – férfiöltözetben! Ráadásul Albin a szemünk láttára válik Zazává, egy hatásos dal fedezékében, s ez a megoldás nemcsak arra szolgál, hogy bravúrlehetőséghez juttassa a főszereplő színészt, hanem arra is, hogy szoktassa, szinte kényszerítse a heteroszexuális érzületű nézők idegrendszerét az efféle személyiség befogadására. Albin és George többször szólítják egymást a színen „szerelmem”-nek,

férfiruhában! Albin harcbahívó kiáltványának, csatakiáltásnak is beillő mondatai szinte sokkolják, provokálják a „téma” iránt közömbös nézőket, fogadják el nőies lelkéhez nőies életformáját, női szerepkörét, a színpadi világon túl is... mert ehhez joga van!

Már a filmváltozat is tett ebben az irányban egy lépést, amikor a furcsa párt „körülvitte” a környező utcákon, ahol mindenki megadta a kellő tiszteletet kettejük összetartozásának. A musical „promenádné” jelenete méginkább kidomborítja a homo és hetero világ kibékíthetőségét, a „ketrecből szabadulás” lehetőségét.

A musical tehát afféle szeminárium a heteroszexuálisok számára, nevelő nézőit, miközben nem mond le a nevetetésről sem. Ez azonban már egy magasabb rendű nevetetés, nem mérhető az eredeti vígjáték hatáskelető eszközeihez. Ismerőseim közül sokan féltették alapélményüket az új Zaza, Haumann Péter esetleges túlzásaitól. Sietek megnyugtadni őket. Ez a zseniális művész fel tudta vállalni a mű szellemiségét hordozó figura szent küldetését: az „avatatlanok” számára is szeretnivaló, szimpatikus, szinte forradalmi erejű EMBERT formál Albin alakjában. Bizonyos vagyok benne, hogy az a heteroszexuális néző, aki megtekinti ezt a ragyogó előadást, attól kezdve másként tekinti a homoszexuálisokat!

Vámos László rendező pergő ritmusú, érzékletes előadást teremtett Csikós Attila szellemes díszletei, s Kemes Fanni látványos kosztümjei között, Imre Zoltán pedig ragyogó táncokat komponált a színészek és táncosok számára. Haumann és a kitűnő Németh Sándor rengeteget táncol, szteppel és énekel, egyik jelmezből a másikba bújva.

A zeneszerző Jerry Herman azonos a Helló, Dolly komponistájával, tisztában van vele, mi kell a közönségnek: szív, érzelem és humor. Ezért ajánlom mindenkinek az előadás megtekintését!

K.J.

Igen, buzi vagyok. Lehet, hogy ez senkit nem érint rajtam kívül; de én kíváncsi vagyok, mit írok róla. Vagy mit. Mert tudom, hogy heteronak (normálisnak) lenni sem könnyű. De nem tudom, hogy az milyen. Én csak azt tudom, hogy engem mindig a fiúk és a férfiak érdekeltek.

Emlékszem, a gyerekkori barátságaimban milyen lényeges szempont volt a szépség. Ez fontos volt nekem, mert csúnyácska, ragyogó szépségű kisfiú voltam. Volt egy srác a parkban, indiai volt – magamban azt motyogtam: „My best friend...” –, de nem mertem neki semmit mondani.

Volt egy unokabátyám, akit magamnál ezerszer szebbnek és okosabbnak láttam – a vele való versengésben teltek az általános iskolai évek: elhódítottuk egymás „legjobb barátait”. A gimnáziumban is mindig beleestem valamelyik osztálytársamba, csak úgy, mint azelőtt. Csakhogy itt már nagyon tudtam titkolni a dolgot. Látszólag a tanárt nézem, de a lemenő nap sugarai között kirajzolódik egy comb hajlata... mindenki ismeri ezt a játékot, gondolom, és emlékszem, mennyire megijedtem, amikor észrevettem: csak a fiúk combja izgat – ha lányt pillantok meg (így a szemem sarkából), meg se rezdülök. Szerettem volna megtudni, miről van szó, mert észrevettem, hogy női parókák-ról, anyám ruháiról ábrándozom és imádom az olyan férfiszínezeket, mint pl. Jean Marais... És a jugoszláv lapok komikszhőseit... Ültünk a jugó tengerparton, s látom az újságban: „felakasztottak” valami „homoszexuálisokat”. (Így emlékszem.) Megkérdezem, mi az, hogy homoszexuális? Anyu mond valamit. Pár perc múlva egy magyar házaspár lép asztalunkhoz, meg-simogatnak. Mikor elmennek, anyu szól, beszéljek halkabban.

Mit jelenthet ez a szó „homoszexuális”? A családban voltak főtisztviselők, katonák, bírák, sőt, főpapok... Nem hinnének a szemüknek, ha látnának. Persze, régen volt. Én semmit sem tudok a hagyományos „erkölcs-ről”.

Tulajdonképp miért utálják a melegeket?

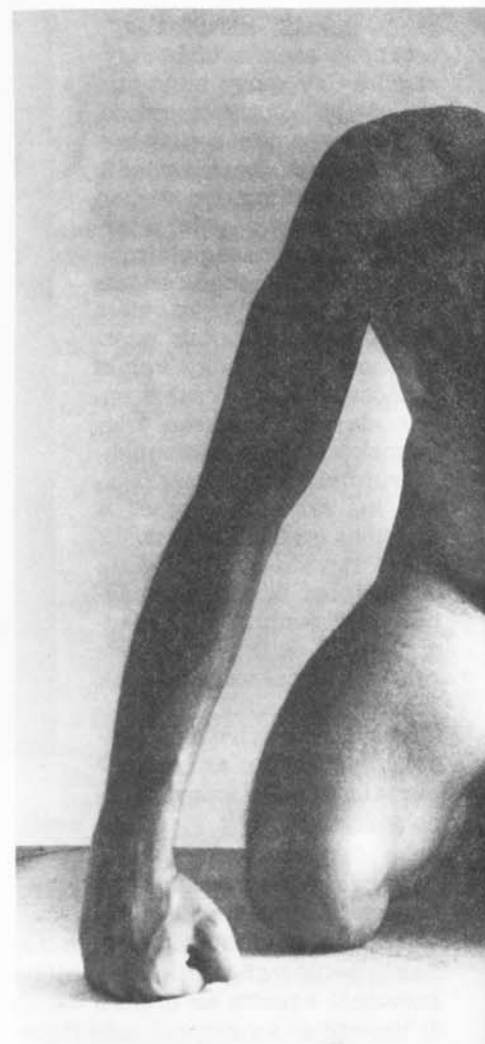
Egyszer megkérdeztem egy műveltebb ismerősömet, és azt mondta, mert „benne van a Bibliában”. És hogy az valami nagyon-nagyon régi szöveg, s ha nem hiszünk Istenben, akkor is olyan régi, hogy tisztelni kell. Márpedig azt mondja, hogy „ne háljon férfi férfival, mint aszszonnyal szokás... mert utálatos az”. Őelőtte. Isten előtt. Az ismerősöm még azt is elmondta, hogy „Isten” az nemcsak egy szó, hanem az eredeti szövegben a „létege” betűiből áll (a Jehova igazából körülbelül úgy fordítható, hogy „léteztető”) – és, azt mondja, „mi van, ha mégis van isten?” Aki azt mondja, azt akarja, hogy ez meg ez „legyen”, más dolgok pedig „legyenek utálatosak”... Csak. Mert „féltónszerető”... És, hogy miért ne lehetne tisztelni ezt a sokezer éves hagyományt, amit sokmillióan igyekeztek mindig betartani. S nem csupa idióta, ez nem igaz. Azt mondta ez az ismerősöm, hogy legyek szerényebb, ne gondoljam, hogy én jobban tudhatok mindent a Lét Uránál. Nézzem meg, az ég kékje és a pulóverem kékje... ugye, „ural-kodik” rajtuk egy közös minőség, a „kékség”. Hát a lámpán és az aszfalton és a kezemen és az akármin ugyanúgy uralkodik – a létezés. Hisz mind létezik. Szóval nem „hülyeség” azt gondolni, hogy van Isten – s az is lehet, hogy akkor hallgatni kell rá. Mert – így folytatódik a gondolatmenet – „terméketlen” két férfi szerelme, nem a Lét oldalán áll, nem Isten oldalán, hanem a Nemlétén. Mint a többi tiltott dolog: a lopás, a gyilkolás, a hűtlenség, a kívánság... Ne kívánd, ami nem a tiéd... mondja az Írás állítólag. És ehhez jön a hagyomány, amely szerint Isten akkor van az emberrel, ha az ember alázatos, bölcs, türelmes, igazságos... És – mondja ez az ismerős – „nem a maga szíve és szeme után” jár. Állítólag ő épp ettől boldog.

...Szóval... menjek ki talán a strandra? Azt nem lehet... Azt nem szabad... Megnézem a földalattit, régen jártam úgyis erre... Szép ez a lány hullámvonal ott a csempén – ilyen volt régen

a kerék fölötti rész is és kiálltak sorban félgömbökként a csavarok... Hol is vagyok? Hősök tere. Leszálok és gyalog megyek. Miért ne sétálnék?... Hogy feszül a gatyá ott azon a srácon. Érzem, ahogy szeme sarkából végigmér. Dobog a szívem. Nem vagyok buzi...

Itt a strand. Veszek jegyet. Nejlonszatyrok, színek, szagok, kiáltozás, vízcsobogás. Átöltözöm. Villanó háta. Nem nézek fel. Kabin. Lépcső... Igen – jót tette a bőrömnek egy kis napozás.

Férfiak. Áznak a napban. Olajos barnák és fehér soványak, hátrább meg az öreg kövérek. Fiatal srácok. Villanó szemek. Valahol szól egy rádió. Pillantások. Nöznek. Könyvet veszek elő. Azért, mert itt napozom,

Közmagyar:

KI VAGYOK,

azért még nem vagyok buzi! Talán harmadszor jöttem ki ide életemben. Nem állok soha, senkivel szóba...

Most mit néz ez? ...olvasok inkább. Kár, hogy nincs napszemüvegem... Hú... Az szép... A lába... De az arca... Nem, nem, rémes... Nem bírom az ilyeneket.

Ez nagyon néz... Rágyújtok inkább... Dobog a szívem. Hú, ez nem is olyan egyszerű ám. Úgy látszik, már nem félek annyira, mint legelőször. Miért is vagyok itt? Meghülyültem? Nem tudok úrrá lenni a vágyaimon: idecsaltam magam.

Huszonöt éves vagyok. Félek. Nagyon félek. Évek óta figyelem, hogy érdekelnek a fiúk meg a férfiak. És titkolom. Mert félek magamtól... Szóval, hát nem

vagyok normális... Ettől félttem. És most tessék. Itt vagyok... Ott az a srác milyen vidám. Fejhangon énekel egy ilyen trottnak és közben nevetnek. Könnyű neki, mert hát ő – szép. A szépeknek mindig könnyebb, úgy képezelem...

Igen, aztán a némettanulás... Kiküldtek Németországba. Egy barátnőm is ott nyaralt – egyszer egy erdőben kirándultunk, és beszélgettünk mindenféléről: ő idősebb volt, hát kérdezgettem – a szerelemről, s úgy melleleg arról, hogy mi az, hogy „buzi”? Azt mondta, ha két férfi szerelmes egymásba. Ennyit persze már én is tudtam. De nem akartam erőltetni – ő meg inkább másról beszélt.

Következő nyáron a Keleti-Tengerre vitt a német család: a tengerparton mindenki mezelen. A nőktől félttem – a fiúkat néztem. Hosszú sétákat tettem a parton, szebbnél szebb kagylókat szedtem és persze nézelődtem. A fiatal szőke nyúlánk német fiúk... Az egyik – a család egy barátnőjének a barátja, nálam valamivel idősebb – nagyon tetszett. Göndör volt és barna – vékony, kínai szemmel, mely halványkéken villant. Azt mondták, Weimarba mennek. Én mint a lány barátja, azt mondtam, megyek én is.

Nem volt előttem kétséges, hogy a srác érdekel – és azt is tudtam, hogy ez: bevallhatatlan. Nem előttük – az egyik rokon-srác nyíltan buzi volt, azt súgt nekem a másik barátnőm: de azért – súgta... Szóval valami miatt titkolni kell ezt.

Én meg elkezdtem megtanulni, milyen az, ha szerelmes vagyok, de az, akit szeretek, mást szeret. Mint ez a Thomas Christin-t.

A telet itthon végigszenvedtem – szerelmesen valami szép barátba, folyton ürügyet kovácsolva, hogy miért kell már megint találkozni: nyáron meg újra tengerpart, Berlin. És senkivel, soha nem beszéltem arról, hogy miért olyan szomorú az én szemem – szegény lányok meg belém estek, s én, gyáva nyúl, hagytam, hogy szenvedjenek. Egy másik nyár: Jugó. A tengerben sziget – ott van a nudista

strand: ott látok először buzi párokat, akik nem is titkolják... Csodálkozom.

Elsős egyetemista koromban nem tudtam Párizsból hazajönni a barátnőmhöz (akiben azt birtam, hogy egy „szerelemmel”, egy gyönyörű fiúval járt előttem) és beteg anyámhoz. De Párizsban is félttem a „buziságtól”.

Várok és nézek. Érzem, szeretlek. Hatalmas sötétkék teherautókon, jaj, hova visznek? Kettéválik az út: úgy látszik megállunk. Kondérban krumplit főzünk magunknak, narancsszín lé – csillog a napban.

Közelebb jöhetnél. Ledőlhetnénk egy eltakarítandó romos kőfal árnyékába – és elmesélném, milyen volt régen: mikor még mentem az autobahnon, s velem jött a fekete Volkswagen piros bőrülése, a régi önkiszolgálók, a havas hajnalok, a májusegyünnepi disztribűn látványa, a csövázás bútorok a nyaralóban, a falvédő – hattyús, fehér herceg a parton – az üdülőben, s ott lenni a tó.

Nem tudom, mi történt, nem tudom, merre visznek minket. Furcsa, hogy megint – s épp a konvojban – találkoztunk. Emlékszem még – a folyosó végén megláttalak – s a torkomban dobog a szívem azóta: s velem jön minden, a boltból a pult, a tankok a tévéből, a gumimatrac, a fürdőnadrágdivatok váltakozása – a biciklitúrák, cipőim a naptól ragadós aszfalton, a kirándulások, a szalonnasütések, a kulacs, a jelzett útról le ne térj dallama, az úttörővasút, a síelések, a múzeumok, az agancsok a történelemtanár falán, a visszafojtott röhögések, a csillagok, az ügyintézők, az egyre nagyobb kirakatok, a villogzó fények, – beérünk közben a városba ismét – a szomszédnénik, a vizsgák, az óvodás, általános, gimnáziumi, egyetemi és munkahelyi ismerősök, a hadseregek az újságokban, tervek és álmok, strandok és pálmák, presszók és szállodák, a buszok, a vonatok – a „rom-eltakarítást miért nem meséled, vagy az nem veled történt?” – kérdezed és én csak nézek. Nőzők és várok. Nem tudom, hol vagyok, mikor vagyok.

MI VAGYOK?

NEM CSAK BERLIN, MÜNCHEN, KÖLN...

Németország nagyvárosai a meleg rézsére általában nagy attrakciót jelentenek. Sok helyen fordultam már meg Európában, de ha szexuális élmények állnak a programon, akkor biztosan nem Párizst, Londont, de még annál is kevésbé Rómát választanám. Örömmel utazom vissza Németországba, és sokatígérő érzések támadnak bennem, ha megpillantom a Viktória szobrot a berlini Tiergarten hatalmas erdejében, a nagy éjszakai jövés-menést a müncheni Blumenstraßen vagy éppen a kölni Heumarkt környékét.

De most nem is ezekre az általánosan ismert homoszexuális központokra akarom fektetni a hangsúlyt (egyébként a felsorolásnál nem szabad kihagyni Hamburgot és Frankfurtot). Mert a felsorolás igazán nem teljes, ha kihagyjuk Stuttgartot. Különösen a magyar utazó részére nagyon előnyösen fekszik Stuttgart, a dél-nyugat egyetlen nagyvárosa, főleg ha a Budapest-Bécs-München tengelyre gondolunk. Azon kívül ideális kiindulópont minden irányba, akár autópályán, akár az éppen Stuttgarton át közlekedő új, szupergyors ICE-expresszel.

Próbáljunk csak elkalandozni az egyedülálló fekvésű sváb metropolisban. Mi is vár ránk, ha már a városnézést meguntuk? Sajnos a Spartacus-ból elég keveset tudunk meg.

Ha lejártuk lábunkat a Königsstraßen-n, mely egyike a legismertebb bevásárlóutcáknak, okvetlenül megpihenhetünk a nagyvonalú Schloßplatz árnyékos fái alatt. Ha történetesen egy szabad padra bukkanunk, amely az úgynevezett Kleiner Schloßplatz felé néz, akkor alkalmunk van a legkülönbözőbb emberek nyüzsgését megfigyelni, valamint a felső térhez vezető mozgólépcsők alatti WC-be lenézni, Stuttgart egyik legfrekvenciáltabb helyére. A napi újságot egy finom presszókávé mellett a Jenseit eszpresszóban olvashatjuk el (Bebelstr. 9). Egész nap nyitva tart, kellemes és fesztelen az atmoszféra, különösen ajánlatra érdemes a francia kiflijük (croissant), ha netán ott reggeliznénk. Utána be-kukkanthatunk a közvetlen mellette lévő nagy választékú, meleg könyves- és poszterboltba (Erlkönig).

Ha nagyon türelmetlenek vagyunk kívánni az estét, elsétálunk Stuttgart „zöld tüdejébe”, az összesen 6 km hosszú Schloßgartenbe. Beesteledésig az ún. Alsó Park eleje érdekes (a lovasszobrok környéke). Nyári, meleg napokon itt ki is feketünk napozni, később viszont jólesik a dús, erdőszerű rész a vasúti pályák mentén.

Aki ehelyett inkább a mozi választja, annak ez a lehetőség is megadatik. Villamossal kiutazik Bad Cannstatt városrész irányában és közvetlen a Neckar folyó után meg is pillantja a „Binokel”-t (König-Wilhelm-Str.). Filmvetítés és egy elsőtétített mellékszoba mellett, üdítőket is nyújtanak. Természetesen óvszer is kapható (a bejáratnál lévő üzletben), mely igénybevételét hangsúlyozottan ajánljuk.

Este nehéz eldönteni, mi legyen a program. Szokás szerint bejárjuk a lokálokat. Talán kezdjük ott, ahol a bőrös mozgalom indult Stuttgartban. A Boots-söröző még ma is egyike a legkellemesebb helyeknek (Heusteigstr.). Habár ma már a bőrjelleg itt nem dominál, mégis itt a „bőrösök” szervezeti központja.

Kellemes, vegyes közönség található az ízléses, mérsékelt „kemény” berendezésű lokálban. A péntek- és szombatesti díjtalan zsíroskenyér, valamint a barátságos és diszkrét személyzet külön okot ad rá, hogy ide ellátogassunk. Ezenkívül biliárdasztal és filmvetítés is áll a rendelkezésünkre.

Ezután elmehetünk az Eagle-be (Mozartplatz). Ez egy kimondottan bőrös hely (de nem exkluzív jelleggel), különböző mellékhelyiségekkel. Hajnali 1-2-ig tart nyitva. Igazán nem unalmas és könnyen lehet ismerkedni.

Akinek nem ízlése a bőr, vagy nagyon ápolat, divatosan öltözöttek társaságában akar egy sört meginni, azt elkísérjük a Monroe-bárba (Schulstr.). Nagyon kedvelt hely, főleg, ha kint lehet ülni a teraszon.

Kissé hangosabb, de vidám társaságra leülünk az óvárosban, a Jakobsstuben-sörbárban. Érdekes ezt a helyet megközelíteni, mert épp Stuttgart „rosszhíru” negyedében fekszik.

Most azonban tényleg nehéz választás elé kerülünk. Kb. 1 óra lehet éjjel és nehéz eldönteni, menjünk-e valamelyik diszkóba, vagy kóstoljunk bele az itt híres éjjeli parki életbe. Aki az előbbi mellett dönt, biztosan elmegy a Laurá-ba (Lautenschlagerstr., 3 percre a főpá-

lyaudvartól), ahol hajnali 5-ig is eltáncolhat. Hétfégén nincsen belépődíj! Aki pedig a vörös plüsszt favorizálja, az felkeresheti a King’s Club diszkót (Gymnasiumstr.), ahol egyébként (még) sok helyes amerikai fiú fordul meg.

Végre-valahára, bár fáradtan és izzadtan, elsétálunk a Schloßgartenig, ahol már belépünk feltűnik a nagy éjjeli forgalom. Áthaladunk a Felső Parkon és lépteinket csak a Középső Parkban lassítjuk. Ennek elején sem (az állomás közelében) vesztegetünk túl sok időt, hacsak nem kívánunk fizetés elleni szolgáltatást. Ezért a planetárium közvetlen környékét nem nagyon ajánlanám. Tovább sétálunk a park hosszú tengelyén és nem fogunk csodálkozni, hogy lépten-nyomon összejöhet egy kellemes kaland. El sem tévedhetünk, hiszen csak a hangyabolyt kell követnünk (vagy nem). E fonál elvezet bennünket egészen a tóig, amely egy holdfényes éjszakán gyönyörű látványt nyújthat... Ki tudná megmondani, hány kilométert tettünk ma meg, de az biztos, hogy szállásunkra érkezve (akár egyedül, akár kettesben), nem kell bennünket álomba ringatni.

Ha több napot szánunk e gyönyörű fekvésű városra, akad még jónéhány felfedeznivaló, pld. a szauna (sajnos Stuttgartban már csak egy van), vagy a meztelen napozásra alkalmas tavak Neckartenzlingen-nél (Tübingen irányában). Ha pedig úgy tűnik, hogy a hétköznapiok túl „csendesek” Stuttgartban, akkor arra is megtaláljuk a megoldást. Jó, ha kocsival rendelkezünk, mert kifürkészhetjük este Nagy-Stuttgart környékét is. Elhajtunk az egyik elővárosba, Ludwigsburgba, ahol körülsétálunk az egyik parkban (Bärenwiese). Hogy az éjszaka változatosabb legyen, kihajtunk az autópályára, Heilbronn irányába, majd pár kilométerre kihajtunk a Kälbling nevezetű parkolóra (ugyanúgy a pálya túlsó oldalán is!). Az erdővel övezett, nagy parkolók olykor kitűnő, felfrissítő percekre gondoskodnak.

Sok emlékekkel és élménnyel búcsúzunk Stuttgarttól. Rájövünk, hogy nem a felhőkarcoló teszik a nagyvárost, hanem a lakosság és a városban rejlő lehetőségek, amelyeket fel kell deríteni. Mert érdemes!

Sok mindent fedeztünk fel, talán többet is, mint amit időnk és pénzünk megenged. De most már joggal feltehetjük a kérdést: miért csak Berlin, München vagy Köln???

B. T.

A lektor megjegyzése: a leírt Schloßgartenben napirenden vannak a kérelések. Vigyázat!

MY DARLING DRINK BÁR

Budapest, V., Szép utca 3.

Nyitva:
19-06

Open:

Külön szolgáltatások:

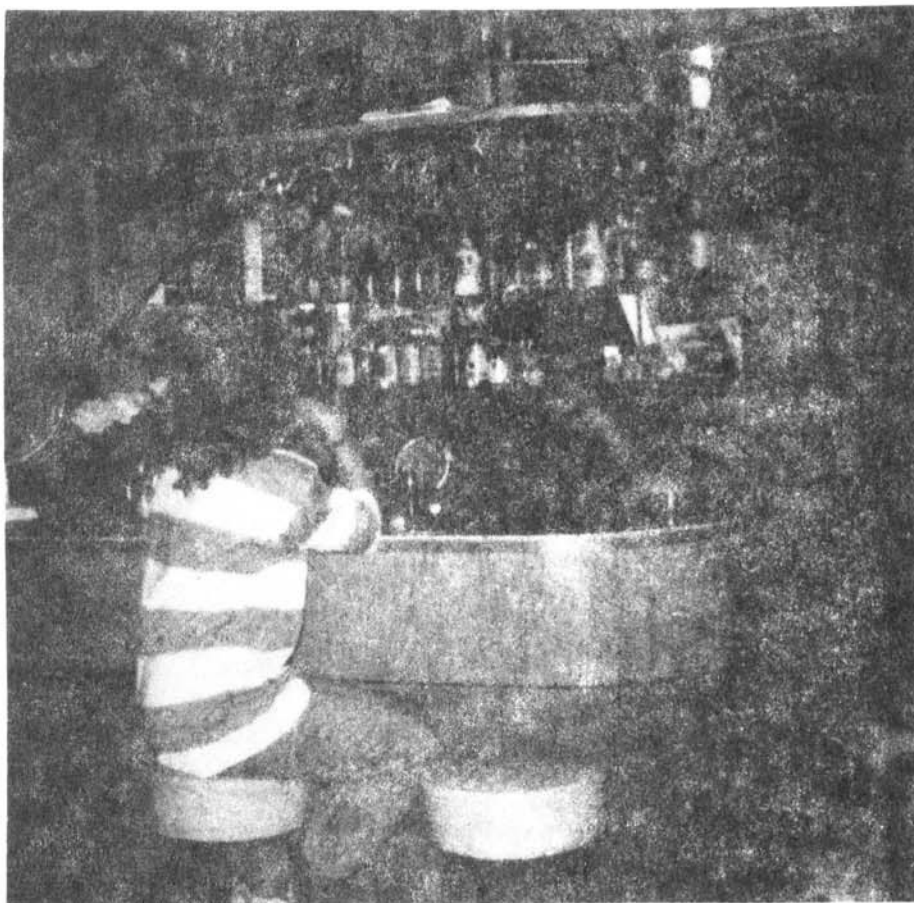
DARK ROOM

VIDEOSZALON

HOSTESS

és

KONZUMFIÚK

Októberben sem késő

MEZTELEN GÖRÖG FIÚK

Mélykék tenger, vadregényes, sziklás partszakasz

Sokan utaznak Görögországba, így Athénba is, a Spartacus nemzetközi útikönyvben jelölt meleg találkahelyeket azonban nem mindig könnyű megtalálni. Vonatkozik ez az athéni meleg strandra, melyet beavatatlanok aligha találnak meg. A MÁSOK munkatársának azonban helybeli melegek segítségével sikerült eljutnia az ígért földjére, s a közeljövőben Athénba látogatók érdekében megosztja ismereteit.

A melegek által látogatott tengerparti szakaszra a 115, 116 és 117 jelzésű autóbusszokkal lehet eljutni a Zappeion kiállítási csarnok előtti utcából, a Népkerthől, a helyszínen (1991-ben oda-vissza 100 drachmáért) váltott menetjeggyel. A legfőbb gond, hogy hol szálljunk le, hiszen a strandot semmi sem jelöli. Nos, az egyik legmegbízhatóbb támpont, hogy a menetidő szinte kerekén 50 perc. Ezen időtartam vége felé közeledve, kiérve a városból és elhagyva a repülőteret, elének tárul egy gazdagon szabdal, vadregényes, sziklás partszakasz, csodálatosan mélykék tengerrel.

A lakott területet elhagyva az út jobboldalán feltűnik egy büfé, de ne itt szálljunk le, hanem egy megállóval odébb, az út baloldalán álló büfénél, mellyel szemben, az út jobboldalán autók parkolnak. E parkoló pereméről meredek ösvények vezetnek le a sziklákon pucéran sütkérező görög fiúkhöz. A kövektől ne féljünk, nem csúszósak. Élelmet és jéghideg italokat bescájzolhatunk a fenti, nem drága büfében, de ha ezt elmulasztottuk, az sem baj, mert a helyszínen is vásárolhatunk a sziklákon leereszkedő élelmes mozgóárusoktól.

Ha már szóba került a Zappeion, érdemes megemlíteni, hogy a mellette álló illemhely roppant mozgalmal találkahely este 10-ig.

ALEN KOS

photography

FÉRFI AKTOK

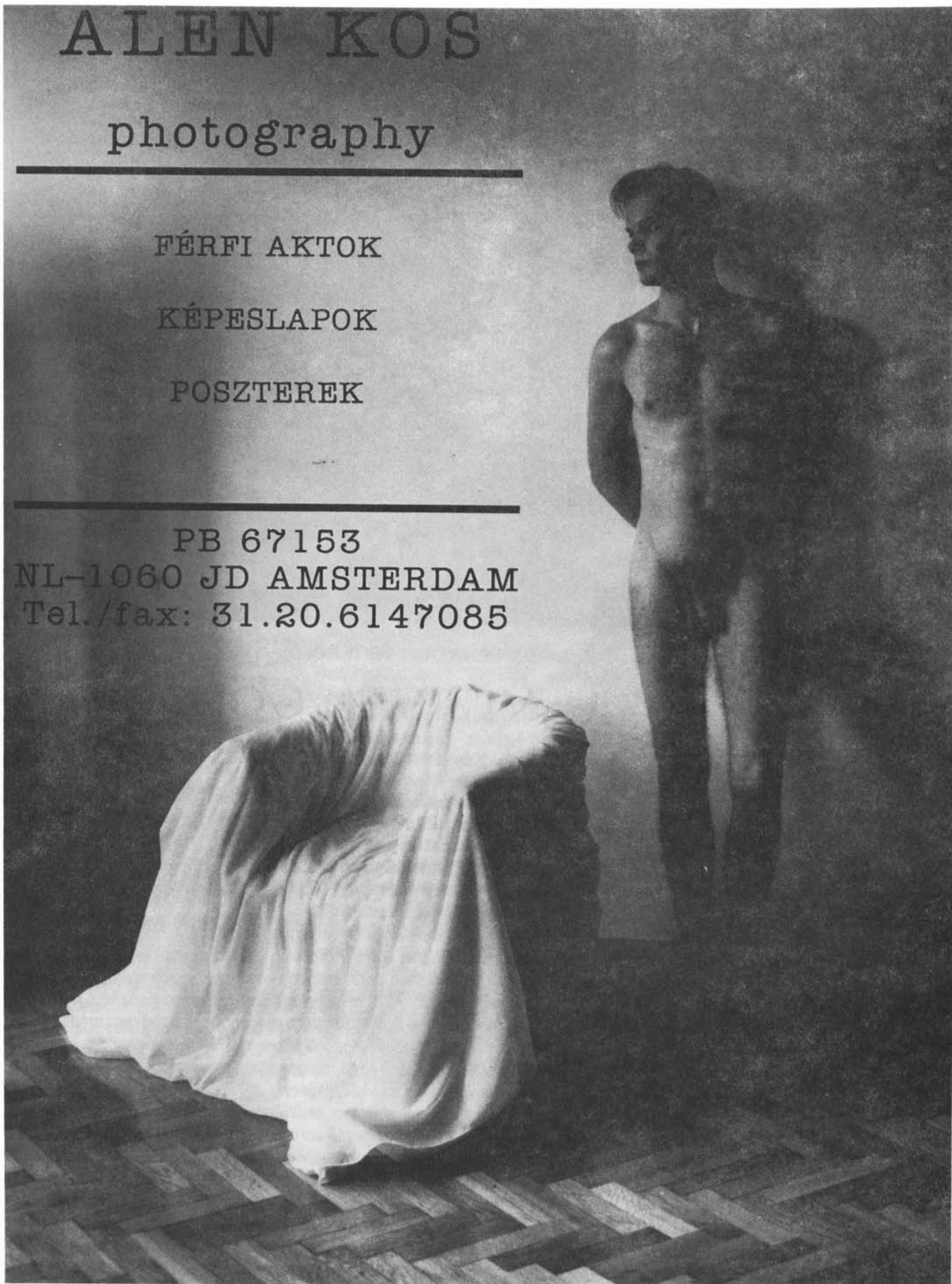
KÉPESLAPOK

POSZTEREK

PB 67153

NL-1060 JD AMSTERDAM

Tel./fax: 31.20.6147085

Büszke napok

A RENDŐRSÉG TÁVOL MARADT

A polgármesteri hivatal előtt csókolóztak

Július 23-a és 28-a között Leningrádban és Moszkvában megtartották az első Gay Pride-ot (meleg büszkeség). A rendezvénysorozat konferenciából, filmfesztiválból és demonstrációkból állt.

A Moszkvában megrendezett homo filmfesztivál a világ harmadik legnagyobb ilyen jellegű fesztiválja volt. A fesztivál keretében hét filmet vetítettek, és összesen 16 ezer jegy fogyott el.

A polgármesteri hivatal előtt provokatív demonstrációt rendeztek: fiú és lány párok csókolóztak az utcán fényes nappal. A másik demonstráció a Bolsoj színház előtti téren (az egyik legismertebb meleg találkahely Moszkvában) történt, ahol énekekkel és jelszavak skandálásával vonták magukra az emberek figyelmét. Mindkét helyen nagy tömeg verődött össze, de sem részükről, sem a rendőrség részéről nem történt semmilyen beavatkozás.

Leningrádban ingyen osztották az utcán az óvszert (köztudott, hogy a Szovjetunióban a koton is hiánycikknek számít). Néhányan sértődötten visszautasították az ajándékot, de a többség örömmel elfogadta (többek között egy öreg néni, aki a gyerekei számára kért az ingyen gumiból).

A televízió és a sajtó objektív tudósításokat közölt az eseményről, amelynek 450 orosz és 70

amerikai résztvevője volt. Olga Zsuk, a Csajkovszkij egyesület vezetője, történelmi eseménynek minősítette a konferenciát. Ennek a rendezvénynek a jelentősége már csak azért is óriási, mert az Interfax közvéleménykutató intézet felmérése szerint az orosz nép 30 százaléka még mindig a legszívesebben halálra ítélné a homoszexuálisokat.

ZAKLATÁS HELYETT VÉDELEM

Meghökkenően jó hírek érkeznek mostanában a homofóbiájáról hírhedt Nagy-Britanniából, legalábbis a rendőrség házatájáról. Legutóbbi számunkban arról számoltunk be, hogy a londoni rendőrség a meleg zaklata helyett ezentúl a huligánoktól való megvédelmezésükre fordítja minden energiáját, s íme, most meg arról tudósíthatunk, hogy egy rendőrségi tanulmány az engedélyezett homoszexuális érintkezés korhatárának leszállítást, fiú-bordélyházak nyitását javasolja a kormánynak.

A tanulmány szerint legális, ellenőrzött nyilvánosházak működtetésével fel lehetne számolni a kiskorúak utcai prostitúcióját, azt, hogy „gyerekeket csábítás és zsarolás út-

HAPPY OUR

21-22

**Este 9 és 10 óra között
mindenki minden italért
csak félárat fizet**

Parányi ékszerdoboz a Mystery bár. Mivel itt nincs diszkó, halkán szól a zene, többnyire azok látogatják, akik barátjukkal, barátalkkal szeretnének együtt lenni és nyugodtan beszélgetni. Nyitva: hétfőtől péntekig déli 12-től hajnali 4-ig, szombaton 21-től 4-ig, vasárnap zárva.

Die Bar ist ein winziges Schmuckkästchen. Da es hier keine Disco gibt, kehrt einer ein, um mit seinen Freunden bei stiller Musik zusammenzusein und ruhig plaudern zu können.

Geöffnet: Montag-Freitag 12-4, Samstag 21-4, Sonntag geschlossen.

This bar is a small Jewel-box. As there is no disco here, at low music you may meet your friends and have a chat with them.

Open: Monday - Friday 12 a.m. - 4 a.m., Saturday 9 p.m. - 4 a.m. Sunday closed.

ÖNGYILKOS FIATALOK

Amerikában a tizennégy és huszonegy év közötti meleg fiúk harminc százaléka kísérel meg öngyilkosságot – közölte az amerikai gyermekorvosok egyesülete Minneapolisban. Azok a fiúk, akiken szemmel látható, hogy meleg, különösen céltáblájává válnak a többiek háborgatásának és e miatt depresszióssá válnak. Sokszor olyan reménytelennek látják a helyzetüket, hogy inkább véget vetnek életüknek – véli az orvosi egyesület.

ján a bűnözés és kábítószeres világába tereljenek”.

A belügyminisztérium bizta meg a West Midlands megyei rendőrséget, hogy készítsen jelentést a brit nagyvárosokban észlelhető fiú-prostitúcióról. A Hidden From View (Eltakarva a szem elől) elnevezést viselő tanulmány megállapítja, hogy bűnös egyének egészen fiatal, olykor 11 évesnél sem idősebb gyermekeket toboroznak iskolák bejáratánál és a bűn útjára viszik őket.

A tanulmány szerint az azonos nemű szexuális kapcsolatok korhatárának 21-ről 18 évre csökkentésével és rendőrök által felügyelt bordélyházak nyitásával el lehetne tüntetni a brit városok utcáiról a fiatalokú stricik jelentős részét.

MÁSOK

Továbbra is megrendelhető a Csomagküldő Szolgálatról. Vidékre diszkrét csomagolásban postázzuk. Budapesten megvásárolható az Intim Lapüzlet és Videotékában (Bp. VII., Dob u. 17., és az EURÓPAI TÁRSKERESŐ CENTRUM ÜZLETHÁZBAN.) (József krt. 34. sz., bejárat a Salétrom u. 1-ben a Rákóczi téren.)

LEVÉLPRESSZ.

SVÉD PARTY (HÁZIBULIK)

Budapesten. Választható kategóriák: Vegyes-Leszbikus-Homoszex-Különleges. Kérjen tájékoztatót, melyet választóborítékban díjtalanul megküldünk. Cím: „SVÉD PARTY”. Levélpressz. Budapest. 1365. Postafiók 714. A tájékoztató személyesen is átvehető a SVÉD PARTY jegyértékesítéseivel megbízott Levélpressz irodában a Budapest, VII., Dob u. 17. sz. alatt.

Érvényes 1991.dec.31-ig.

100 SZÁZ FORINT

EZ A SZELVENY 100.-FT-OT ER, HA ON 1000.-FT FELETT VÁSÁROL A LEVÉLPRESSZ TÁRSKERESŐ ÜZLETHÁZBAN.

-INTIM LAPÜZLET ÉS VIDEOTEKA-HETERO-HOMO-BI ÚJSÁGOK-KAZETTÁK.OLCSÓ ARAK.UGYANITT MEGVÁSÁROLJUK PELESLEGESSÉ VÁLT SZEXLAPJAIT-KAZETTÁIT IS! ÜZLETHÁZUNKBAN KAPHATÓ AZ ERŐS MAGAZIN IS!

-AZONNALI SZÁMÍTÓGÉPES TÁRSKÖZVETÍTÉS.ÜZLETHÁZUNKBAN SZEXVÁLLALKOZÓK RÉSZÉRE STAN- DOK BÉREJÁRATOK.TEL:111-0246. NYITVA:HÉTKÖZNAP 10-18.H-IG.

LEVÉLPRESSZ TÁRSKERESŐ ÜZLETHÁZ

Cím:Salétrom u 1 /József krt 34.ház mögött/,a Rákóczi téren.

SZEX-HÉTVÉGÉK INGYEN

Norvégiában az Egészségügyi Minisztérium szex-hétvégeket szervez a melegeknek. Ezen bárki ingyen részt vehet, sem a szállásért, sem az ellátásért nem kell fizetni. A kétnapos, előadásokkal, filmvetítéssel és bemutatóval egybekötött program célja az, hogy a biztonságos szexet minél szélesebb körben propagálják. A minisztériumban úgy vélekednek, hogy ha ezzel a felvilágosító kampánnyal csak egyetlen embert is megóvnak az AIDS-fertőzéstől, akkor már megérte. A résztvevők ajándékot is kapnak. Minden ágyban egy-egy csomag kondom van elhelyezve. Sose lehet tudni.

GYILKOSSÁGSOROZAT BRAZÍLIÁBAN

Brazíliaiban fiatal banditák tíz év alatt hatszázötvenöt meleg férfit gyilkoltak meg. A kommandószerű csoport azzal indokolja a bünténysorozatát, hogy a közösség érdekében cselekszenek, mert ezzel csökkentik az országban az AIDS-veszélyt. A brazil homoszexuális egyesületek nemzetközi segítséget kértek az erőszak megfékezésére.

Vége a brazil kormány is cselekvésre szánta el magát: felkérték Pelét, a futballszárt, hogy egy televíziós műsorban kérjen nagyobb toleranciát honfitársaitól az AIDS-betegek iránt.

LEVÉLPRESSZ SZEXINFO A MÁSOK OLVASÓINAK

- **INTIM BOYSZOLGÁLATUNK** Budapest területén házhoz szállítja az erotikus kellekelt-kazettákat-újságokat. Tel.: 111-0246
- **CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLATUNK** vidékre diszkrét csomagolásban elküldi a katalógusban található árucikkeket. Kérd tájékoztatót a Budapest. 1367. Postafiók 26. címen.
- **SZEXHIRDETÉSEKET** adhattok fel a Dob u. 17. sz. irodánkban
- **INTIM LAPÜZLET ÉS VIDEOTÉKÁNKBAN** 26-féle homo szexkazetta és újságok széles választéka.
- **SVÉD PARTY** - házibulik Budapesten. Kérésre tájékoztatót küldünk.
- **SZÁMÍTÓGÉPES** társközvetítés. Azonnali címközvetítés továbbra is csak 1000,- Ft.
- **LEVÉLTITKOK** c. szexlevezések könyve még kapható a Dob u. 17-ben, és vidéken az újságárusoknál. Csak 148,- Ft.

ÉS legújabb szolgáltatásunk, a **SZEXAKADÉMIA** benneteket is vár.

Részletes információt a Levélpressz 111-0246 telefonszámán adunk, illetve katalógusainkat (SVÉD PARTY + Csomagküldő Szolgálat) postán megküldjük választóborítékban. **LEVÉLPRESSZ.** Budapest. 1365. Postafiók 714.

Nyáron sokan kérdezték szerkesztőségünket, tudnánk-e ajánlani új hazai fürdőhelyeket. Sajnos nemet kellett mondanunk, pedig mint az alábbi levélből is kiderül van ilyen. Hogy most egyre távolodva a strandszezontól, már eső után köpönyeg? Reméljük nem. Ugyanis kirándulni is lehet oda. Aztán meg, olyan sok talán nincs is hátra a következő nyárig...

A még felfedezetlen egerszalóki sókút, – tudtuk meg a nyáron – nemcsak reumások zarándokhelyeként, hanem a különleges élményeket kedvelő meleg mekkájaként is szolgál. Bár a „jobbak” már Pestről is ide, a fővárostól kb. 120 kilométerre keletre, a 3-as út mentén fekvő fürdőhelyre „járnak”, nem pedig a Szecs-kára vagy a Palára, az ottani lehetőségeket jobbára még csak a környékbeli és külföldi, főleg német meleg melegek fedezték fel.

A rendkívül magas ásványtartalma miatt hivatalosan sókútnak nevezett, egy festői domboldalban feltörő hőforrás egyik fő varázsa, hogy még megőrízze érintetlenségét: a vízből kicsapódó fehér kőzet a szemünk láttára balzsamoz be növényi és állati maradványokat az örökkévalóság számára és képez egy változatos felszínű, cseppkőképződményhez hasonló, gö-

zölgő hófehér sziklavárat a mélyzöld domboldalban. A kőzetet végigcsörge-dező meleg víz egy részét már összegyűjtötték egy kis betonteknőben. Bennünket, melegket azonban nem ez érdekel, hanem feljebb a domboldalban kialakított naturista szekció, melyet magas sövény véd a kíváncsi tekintetek elől. Az itt kiképzett tavacska partján – mint arról magunk is megbizonyosodtunk – békésen napoznak egymás mellett melegket és nem melegket, de főleg férfiak. Olyan tömegre persze, mint amilyen például a Pala napozóján van, ne számítsunk, de szinte mindig találkozhatunk itt néhány szexéhes környékbeli vagy külföldi férfiúval. Közelebbi ismerkedés a domboldal árnyas fenyőerdejében, illetve napsütötte tisztásain.

Büfé, hideg zuhany, WC van. 1991-ben 20 forintos belépődíjat szedtek. A fürdő állítólag egész évben nyitva van, de „hátsó szándékkal” felkeresni vélhetően csak nyáron érdemes. Jó autóval kb. 1 óra az út Pesttől a 3-as autópályán. Az útról Kerecsendnél kell letérni balra, Egerszalókhöz közeledve a tábla jelzi az irányt.

Házasság a téren

Júniusban a londoni Trafalgar Square-en tizenegy homoszexuális házasságot kötöttek meg a szabadban, nagyközön-ség előtt. Az eseményt az Outrage egyesület szervezte meg, hogy megmutassák a briteknek, a homoszexuálisok ugyanolyan jogokkal akarnak rendelkezni, mint bármely hetero pár. A homoszexuális társadalom nem értett teljes egészében egyet az akcióval, mert túl radikálisnak és provokatívnak tartották. Megkérdőjelezték a queer – buzi – szó használatát is. Az Outrage ugyanis pont ezt a szót használja akciójában és nem az elfogadottabb gay-t, hogy ezzel is kihangsúlyozza a társadalom homo-ellenes hangulatát.

Neo-náci bandák

A homoszexuálisok a fő céltáblája az egyre erősödő né-metszélsőséges jobboldali bandák támadásainak. Különösen erősek ezek a bandák Lipcseben, Drezdában és Berlinben, ahol például májusban egy húsz fős, fiatalokból álló banda megtámadta a Grunzezeit múzeumot, ahol éppen meleg férfiak és nők rendeztek garden-partyt. A támadás során két nő súlyos sérüléseket szenvedett.

A bandák az ország nyugati részén már régóta működő neo-náci mozgalmaktól kapnak anyagi és ideológiai támogatást. E mozgalom egyik szervezete a Nationale Sammlun, amelynek vezetője – Michael Kühnen – április 24-én hunyt el AIDS-ben.

SZAPORODÓ MAGÁNKEZDEMÉNYEZÉSEK

Lapunk augusztusi és szeptemberi számaiban közzétett felhívások, amelyek a magánkezdeményezéseket bátorítják, nem találtak süket fülekre.

Több levelet is kaptunk szerveződő klubokról, baráti csoportokról. Kérjük, hogy továbbra is jelentkezzenek azok, akik érdeklődnek a színjátszás, a kerékpározás, az evezés, az éneklés iránt, illetve újabb ötleteik vannak, amelyek megvalósítását vállalják.

Íme a levelek:

Tisztelt Szerkesztőség!

Olvasva a júlust számukban megjelent „Nyíltan együtt”-című felhívásukat, bennem is megfogalmazódott egy jó ötlet, egy lehetőség. Mi lenne, ha létrehozna valaki egy meleg, amatőr színjátszó csoportot. Gondolom sokan vannak közöttünk műkedvelők, akik talán beállnának a sorba. Jómagam is hat évig játszottam amatőr csoportban, s szívesen részt vállalnék a munkában. Amennyiben erre mód van, meg kellene hirdetni egy tagtoborzót, amin azt hiszem, legalább is bízom benne, hogy nem csak én lennék ott.

Öszinte tisztelettel: P. B.

SZÉP, JÓ ALAKÚ

fiúk jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak nekünk, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától. Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornó fotózásra gondolunk. Ha a jelentkező nem akarja, hogy arcát felismerjék, a takarásnak ezernyi módja van. Nem árt tudni: bevételeink éppen fedezik a nyomdaköltségeket. Fizetni így a fotózásért nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek tehát, akik élvezik ezt a fotózási lehetőséget, azt, hogy szép képek készülnek róluk, élvezik mint mi ennek az információs lapnak társadalmi munkában való létrehozását. Nem feltétlenül szükséges, de ha van magatokról képek, párat mindjárt betehetnétek a borítékba. Emlékeztetőül a címünk: 1399 Budapest, Pf. 701/759.

Tisztelt Szerkesztőség!

Érdeklődéssel olvastam az augusztusi hírdetést és a külföldi rendezvényekről szóló híreket. És a hazalak? Duna-korzó és az a néhány eszpresszó? Ez lenne az összes kulturális és szórakozásti lehetőség? Se egy közös színházlátogatás, esetleg mozi? Nagyobb létszámú érdeklődés esetén esetleg lehetne bérletes filmsorozatokat indítani egy kibérelt mozteremben. A gombamódra szaporodó utazási irodák között lehetne olyan is amelyik kiemeltan a mi rétegeinknek állítana össze utazásokat, programokat. Annak idején ilyen szórakozásti lehetőségek reményében léptem be a Homeros Lambda egyesületbe, de hamarosan tapasztalnom kellett, hogy az egyesület működése a tagdíjak beszedésére és a torzsalkodásra korlátozódik. Szívből kívánom és remélem, hogy az Önök vállalkozása sikerebb lesz.

Baráti üdvözléssel: B. M.

Tisztelt Mások Szerkesztőség!

Tekintettel arra, hogy hosszú évekig dolgoztam mint népművelő, így a következőket tudom felajánlani, ha lesz rá érdeklődő.

1. Kírándulások szervezése hajóval, vonattal, busszal és gyalogosan.
2. Verses klub létrehozása, ahol közösen értékelhetnénk az elkészült alkotásokat, illetve a fő cél egy verseskötet kiadása lenne.
3. Hetente vagy kéthetente vállalom egy házbull megszervezését, abban a családt házban, melyben lakom. Itt a videosalontól a kártyapartitig és a kötetlen beszélgetésekig, mindent lehet csinálni.

Kérem Önöket, hogy segítsék elő a munkámat, hogy meg tudjam szervezni az említett a csoportokat. A leendő klubtagjaimtól azt kérném, hogy jelöljék meg levelükben az életkorukat és hogy melyik tevékenységbe akarnak bekapcsolódni.

Meleg baráti üdvözléssel: K. G.

Tisztelt Szerkesztőség! Kérjük, hogy tegyék közzé az alábbi felhívást:

Örömmel jelenthetjük, hogy egy kicsiny kör máris létrejött, helyesebben nem is egy, hanem kettő, mert hogy kerékpárról van szó. Reméljük, hogy ez a kör tágulni fog, s mindazok akik eddig társaság híján egyedül kerekettek csatlakoznak hozzánk. Az első túrán már túl is vagyunk és órást terveink vannak: több napos túrákat tervezünk, ha előbb nem, hát jövő tavasztól. Egy feltétele van, hogy közénk állj: hozz magaddal biciklit. Ja és még valami – tudjunk rólad! Küldj néhány sort a szerkesztőség címére, és mi értesítünk a legközelebbi programról. Aztán minden meggy magától.

Akik olvasták a szeptemberi számunk levelek rovatát, biztosan emlékeznek Attila levelére. Ő arról írt, hogy milyen problémái vannak egy magányos, gátlásos, nehezen ismerkedő embernek. Nem ő az egyetlen, aki ilyen panaszokkal fordul hozzánk. Csak egyetlen levél a sok közül:

Tisztelt szerkesztőség!

Nagyon szívesen jelentkeznék a homoszexuálisok valamilyen csoportjába, énekkarba, stb. Húsz év óta teljesen magányos vagyok, nagyon jó lenne itt már végre valakire találni! Nagyon szeretnek egy 20–30 év közötti társat magamnak! Én 40 éves vagyok. Nagyon várom levelüket!!

Üdvözléssel: W. F.

Ezeknek a leveleknek a hatására Attila úgy döntött, hogy megalakítja a magányosok klubját. Kérjük mindazokat, akik társtalanok és úgy érzik, hogy egyedül nem tudnak változtatni helyzetükön, írjanak szerkesztőségünkbe. Mi továbbítjuk leveleiket Attilának, aki megígérte, hogy mindegyikre válaszol majd.

A Mások figyelemmel követi a magányosok klubjának működését és következő számainkban tudósítani fogunk róla.

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papirlapot és kézzel, vagy géppel néhány sorban leírja amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét ahová a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mért a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre: 1399 Budapest Pf. 701/759.

A bélyeg ára budapesti címre 7 forint, vidékre 12 forint külföldre 30 forint. Azt hogy hány forintos bélyeget ragasszon a borítékra a kódszámunk után zárójelben adjunk meg.

TÁRSKERESŐK

- 42 éves biszex, jó megjelenésű vagyok. Ugyanilyen vidéki barát ismeretségét keresem. Kezdők előnyben. Csak 40 éves korig. Jelige: Fényképes levelekre válaszolok 1-7/001 (7 Ft)

- BOY FROM HOLLAND 22/184/68/19111, BLOND HAIR BLUE EYES SEEKS OTHER GAY PENPALS/FRIENDS. PLEASE WRITE WITH PHOTO. IN ENGLISCH ODER DEUTSCH: Jelige: 1-7/004 (30 Ft).

- Friendly Hungarian male 32/178 is looking for an English spoken young man (colour doesn't matter) working or studying in Budapest, for making friends and (possibly) living with him in my nice flat. Postal address: 1399 Budapest Pf. 701/1416.

- 45/173/115-ös férfi fiatalabb fiúkkal, férfiakkal ismerkedne társaság hiányában. Finom SZ/M-ről is lehet szó... Fényképet megköszönöm és az enyémmel együtt visszaküldöm. Jelige: Észak-Nyugat Dunántúl 1-7/007 (12 Ft)

- Férfias, de passzív szerepet kedvelő (nagyon kedvelő) 18-35 év közötti karcsú budapesti fiúval szeretnék megismerkedni. Az én adataim 40/181/75. Fényképek nagyon örülnék. Jelige: Fontos, hogy karcsú légy! 1-7/008 (7 Ft)

- Nem magányos, de e téren kielégítetlen 32/170/65 mazo-hista értelmiségi srác keres olyan harminc alatti bajszos és szakáll nélküli fiúkat, akik a szexben is kipróbálnák az uralkodás gyönyöreit. Minden e hirdetés szövegének megfelelő részletes levélre válaszolok. Jelige: Szólj a

barátodnak is! 1-7/009 (12 Ft)

- Nem vetem meg az Sz/M-ben az M szerepet, de csak úgy ha nálam alacsonyabb, fiatalabb és vékonyabb vagy. Én 45/78/182 vagyok. Jelige fotót küldj! 1-7/010 (7 Ft)

- 32 éves, 168/66 arányos testalaktú, szőrös testű, bajszos szolnoki srác keres fiatal, sportosan vékony, hűséges, meleg barátot. Nagyon hiányzol, írd gyorsan! Jelige: Szeretném, ha szeretnél! 1-7/011 (12 Ft)

- Jó természetű, szakmailag, anyagilag sikeres, 31/171/61 budapesti fiú barátot keres. Minden megvan, Te bármilyen lehetsz. Jelige: Fényképes levelekre válaszolok. 1-7/012 (7 Ft)

- 42/167/62, ápolt, nem dohányzó rendezett körülmények között élő, szőrös testű, mélyérzű, őszinte, becsületes férfi vagyok. Hasonló férfiak levelét várom kortól függetlenül, de ha lehet fényképpel, amelyet visszaküldök ha kéri. tartós kapcsolatot szeretnék! - sok örömmel! Jelige: Őszi szerelem 1-7/013 (12 Ft).

LEVELEZNI SZERETNÉNEK

- Sophie Neubert 3712 25th Street San Francisco, CA 94110 USA. Magyar leszbikusokkal levelezne angol nyelven.

- 30 éves fehér férfi levelezne 25 30 körüli melegekkel, angolul. Bélyeggyűjtés, költészet, festészet, szobrászat, olvasás, New Age,

KÜLÖNÖSEN KEDVEZŐ

hirdetési lehetőséget kínálunk a bárók, szexületek tulajdonosainak, bérloínek, a különböző programok szervezőinek, a szolgáltató cégeknek, egyszóval a vállalkozóknak.

Az A/4-es formátumban megjelenő MÁSOK-ban egy egész oldalas hirdetés ára 10 ezer forint plusz áfa. A kisebb méretű hirdetések arányosan olcsóbbak.

Várjuk a vállalkozók jelentkezését, hirdetési szövegét.

Postacímünk: 1399 Budapest, Pf.: 701/759

környezetvédelem érdekli, illetve bélyegek, hangszalagok, lemezek cseréje. Címe: David C. Fetzek, P.O.Box 50242, Minneapolis, MN 55405, USA.

- Úgy tűnik, azok vágya is teljesülhet, akik nem érik be „holmi” német, vagy amerikai levelezőtársakkal, hanem távolabbi országok felé kacsingatnak. A következő címen meglege levelezőtársakat „közvetítenek ki”: I.G.P., Ste.320, box 7304, North Hollywood, CA 91603, USA.

VEGYES

- 2100 Ft plusz postaköltség, eladók az alábbi homó filmek:

1. Tehe Rites of Winter, 2. Naked Lunch, 3. Boys of CompanyFF., 4. 9 1/2 inches, 5. Vereiebte Knaben, 6. Homoboy in Action. 2801 Tatabánya Pf. 1329 Letét 1000.

- 10 darab filmből álló amerikai Jocks homo sorozat egyben 3500 forintért plusz a postaköltség, eladó. Eladó még az amerikai Jeff Stryker és Al Parker főszereplésével készült 10 fajta film. Két film 1000 forint. 2801 Tatabánya Pf. 1329 Letét 1000.

- Videóst keresek, aki francia SECAM szabvány szerinti pornókazettákat át tudna játszani magyar szabványra. Jelige: 4xSecam 1-7006. (7 Ft)

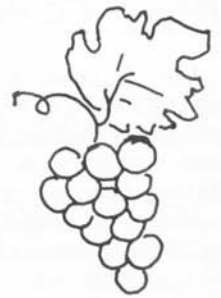
- 3-4 fő bridzs-partner jelentkezését várom. Csak olyan melegek jelentkezzenek, akik nagyon szeretnek játszani. Jelige: Nagyszem 1-4/002 (7 Ft)

SZÜRETI BÁL

lesz október 26-án
a Pasaréti út, Pasaréti tér sarkán álló

PANDA HOTELBAN

A bált a HOMEROS egyesület rendezi.

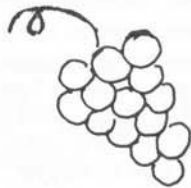
A szőlőfürtökkel díszített teremben száz vendég szórakozhat táncolhat egyszerre.

Meleg étel * meleg hangulat * meleg műsor!

Több meglepetés is várható!!!

Az egyiket kiszivárogtatjuk: SZTRIPTÍZ is lesz

No és természetesen a tombola sem marad el

Belépőjegyek 600 forintos áron a Homeros egyesület I. kerület Jégverem utca 6 szám alatt az I. emeleten lévő irodájában vásárolhatók kedden 14–17 óra, csütörtökön 18–21 óra, pénteken 9–12 óra között. Érdeklődni lehet a 20-17-333-as telefonszámon.

Mind, aki páratlan a maga nemében, jöjjön szórakozni a Homeros nevében!

HÍREK * HÍREK * HÍREK

Kivándorlók figyelmébe!

Hollandián kívül ezentúl Ausztrália is letelepedési jogot kínál a homoszexuális párok külföldi tagjának. A helyi meleg szervezetek 7 évi küzdelem eredményeként vívták ki ezt a lehetőséget. Az új bevándorlási törvény módot ad arra, hogy egyéb családi kötelék hiányában „kölcsonös érzelmi függőség” címen is állandó tartózkodási engedélyt kapjon egy külföldi állampolgár.

Az ausztráliai letelepedési engedély megszerzésének pontos feltételeit nem ismerjük, de Hollandia esetében például úgy tudjuk, hogy szükséges a helyi állampolgárságú partner nyilatkozata a befogadásról és – a szomszédok nyilatkozata alapján – a helyi városi tanács igazolása.

Botrányt vártak

Nyugtalan idöket élt át a homoszexuális elit az Egyesült Királyságban, amikor a radikális meleg egyesület, a FROCS bejelentette, hogy egy sajtótájékoztatón kétszáz homoszexuális politikai vezető nevét fogja nyilvánosságra hozni. A brit homoszexuálisok között sokan inkább károsnak tartották ezt a leleplező akciót, aminek egyébként az lett volna a célja, hogy elfogadtassák a nagyközönséggel a homoszexualitást.

A botrányéhes brit sajtó nagy lelkesedéssel várta, hogy ki az az ötvenkét parlamenti képviselő, nyolc bíró, tizenkét egyházi vezető és az uralkodóház egy tagja, aki a listán szerepel.

Nagy volt a fontos személyiségek megkönnyebbülése, amikor a zsúfolt sajtótájékoztatón a FOCS képviselője közölte, hogy nem fogja felolvasni a neveket, csupán azt akarják megbizonyítani, hogy milyen nagy érdeklődést tud kiváltani a homoszexualitás, amikor egy lehetséges botrány lóg a levegőben.

Koton nélkül is mehetsz

Sem Norvégiában, sem Svédországban nem okoz gondot, ha valaki elfelejt kondomot vinni magával egy-egy éjszakai kiruccanásra. Norvégiában az Egészségügyi Minisztérium kis madáretetőket helyezett ki azokba a parkokba, ahová a fiúk járnak ismerkedni. Ezek a házikók elérhető magasságba vannak felszerelve és egy falosz jelzi rajtuk, hogy nem madáreleséget rejtenek. Ezek ugyanis óvszerrel vannak feltöltve, és mindenki annyit vesz ki belőle amennyire szüksége van.

A MÁSOK megvásárolható

az Angyal bárban (VIII. Szentkirályi utca 8.)
Darling (V. Szép utca 3.)
a Jácint eszpresszóban (V. Október 6. utca 5.)
a Lokálban (VII., Kertész utca 31.)
a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.)

ezen túl a szexlapokat is árusító üzletekben,

a VII., Dob utca 17-ben, az V., Tanács körút 14-ben.

Budapesten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK

Párizsi udvar
Váci u. 10.
Petöfi S. u. 17.
Kígyó u. aluljáró
Déli pu. lapúzet
Marx tér üzlet
Baross tér üzlet
Skála áruház
Bajcsy-Zs. út 76.
Nagyvárad tér Metró

Kálvin tér 1.
Újpesti aluljáró
Szabadsajtó u. 6.
Batthyány tér Metró
Flórián áruház
Kispesti Centrum áruház
Szt. István krt. 25.
Újpest Titó u. hírlapbolt
Hegedüs Gy. u. lapúzet
Mexikói út hírlapbolt

Svédországban az RFSL (a svéd homoszexuálisok szervezete) gondoskodik a feledékeny kalandkeresökröl. Minden ismerkedöhelyen van valaki, akit az egyesület ellát nagy mennyiségü kottonnal, és ö a helyszínen osztogatja a rászörlöknek.

HU ISSN 1215-0134

Információ, érdekvédelmi és kulturális folyóirat
Megjelenik havonta

Föszerkesztö: Takács B. Gábor

G kiadó

BUDAPEST pf. 701
1399 759

Készült

a Reprográf Kft. nyomdájában

Felelős vezetö:

Nagy Ny. Zoltán

Tördelö szerkesztö:

Kovács P. Károly

Képfeldolgozás: Havas István

Postán is feladhatják megrendelésüket.
Egy piros színü utalványon küldjenek el szerkesztöségünk címére annyiszor 48 forintot, plusz 15, illetve 20 forintot (a nagyalakú boríték postaköltsége Budapestre 12, vidékre 17 forint, a boríték ára 3 forint), ahány hónapra fizetnek elő a MÁSOK-ra.

P. Castella

